

Készül a kollektív szerződés

— Néhány útmutatás az elvi kérdések tisztázásához

— Várjuk dolgozóink észrevételeit, javaslatait

A lig néhány hete emelte törvényerőre országgyűlésünk az új Munka Törvénykönyvet, amelyet megelőzőt a dolgozók széles körű vélemény-nyilvánítása. E törvény kidolgozásában részt vettek a szakszervezetek is. Az új Munka Törvénykönyve alapján megváltoztatja a dolgozók munkaviszonyára vonatkozó rendelkezéseket és csak központi szabályokat tartalmaz. A Munka Törvénykönyve alapján a részletes munkajogi szabályokat a vállalati, helyi adottságoknak megfelelően a kollektív szerződés van hivatva rögzíteni.

Köszönet a bizottságoknak

Vállalatunk szakszervezeti bizottsága és a vállalat vezetősége a kollektív szerződés előkészítő munkálatait már 1967. júniusában megkezdte, amikor 15 munkabizottságot hozott létre, egy-egy témakör alapos elemzésére. E munkabizottságokban közel 100 fő vett és vesz részt. E bizottságok létrehozásával célunk az volt, hogy már a kezdeti előkészítő munka szakaszában széleskörűen érvényesülhessen a dolgozók és szakemberek tapasztalata, véleménye, hiszen e munkabizottságok témakörük összeállításánál igen sok dolgozóval elbeszélgettek. E munkabizottságok tagjai bátran éltek az önállósággal, több kezdeményezést rögzítettek anyagaikban.

Szeretnénk e cikk keretén belül is megköszönni mindazoknak munkáját, akik e munkabizottságokban részt vettek, illetve részt vesznek és egyben kérni őket, hogy a kollektív szerződés tervezetének vitájában is aktívan vegyék ki részüket.

Az új gazdasági mechanizmusra való felkészülés vállalati feladatait, partbizottságunk határozatai rögzítik, amely már teljes keresztmetszetben rögzíti a kollektív szerződés előkészítésével kapcsolatos feladatokat. Elmondhatjuk, hogy a munkák ennek a határozatnak megfelelően folynak.

Az eddigi tájékoztatásunk szerint dolgozóink nagy érdeklődéssel várják a kollektív szerződés tervezetét, éppen ezért szükségesnek tartom néhány olyan elvi kérdést tisztázni, amelynek ismeretében dolgozóink még alaposabban tudják elemezni, illetve véleményüket, javaslataikat megtenni a kollektív szerződés-tervezet vitájában.

Mire ügyeljünk?

1. Vállalatunk vezetőségének, szakszervezeti bizottságának a SZOT és BDSZ kongresszusa határozatainak szellemében nem célja az eddig meglévő természetbeni juttatások csökkentése. Amikor ezt kimondjuk, azt is szükséges rögzítenünk, hogy célunk viszont egyes természetbeni juttatásoknál meglévő belső aránytalanságok, elmentmondások felszámolása, természetesen az ésszerűség figyelembe vételével.

2. Vállalati kollektív szerződésünkben a megállapodásnak megfelelően csak olyan kérdések kerülhetnek rögzítésre, melyeknek anyagi feltételei vállalatunknál megvannak, illetve eredményes gazdálkodás esetén biztosíthatók.

3. A rendelkezésre álló anyagi eszközeinket

VIII. Részesedés az eredményekben. IX. Szociális, jóléti, kulturális és sportjuttatások, kedvezmények. X. Társadalombiztosítás. XI. Anyagi és fegyelmi felelősség. XII. Munkaügyi viták. XIII. Záró rendelkezések.

A dolgozók bevonásával

A kollektív szerződés-tervezetnek, dolgozókkal történő megbeszélése következőképpen kerül megvalósításra. Először a IX. fejezet előzetes szövegét kívánjuk vitára bocsátani, úgy, hogy vállalati aktívitásán a teljes tervezetszöveget az aktívák kézhez kapják, ezzel egyidejűleg felvilágosítást kapnak minden olyan kérdésről, amelyek a munkabizottságok részéről javaslatba kerültek, de a tervezetbe nem kerültek be.

A vállalati aktívitás után, üzemi aktívitásokon, amelyeken részt vennének az üzemek társadalmi vezetői, szakszervezeti bizalmi, szocialista brigádvezetők, kerülne a tervezet megvitatására. Ezenkívül gondoskodni kívánunk arról is, hogy az üzemekben olvasható helyen a teljes tervezetszöveg dolgozóink tanulmányozására rendelkezésre álljon.

Az üzemi dolgozók véleményét, témakörönként összesítve az üzemi szakszervezeti szervek továbbítják a vállalat illetékes szakszervezeti szervéhez, amely a vállalat vezetésével közösen gondoskodik a helyes és célszerű javaslatok tervezetbe történő beépítéséről.

Köz- és egyéni érdek

Meggyőződésünk, hogy a vállalat fizikai, műszaki és adminisztratív dolgozói részt kívánnak venni a helyes, célszerű, népgazdaság, a vállalat és a dolgozók érdekeit jól kifejező és rögzítő kollektív szerződés kialakításában.

Ezúton is szeretnénk kérni vállalatunk minden dolgozóját, hogy legyen tevékeny részese a kollektív szerződés végleges kialakításának.

Rácz Gyula

Tartalomból:

Készülődés november 7-re

Hadnagyék vágathajtási rekordja

Vállalatunk története

Üzemi demokrácia a II. üzemben

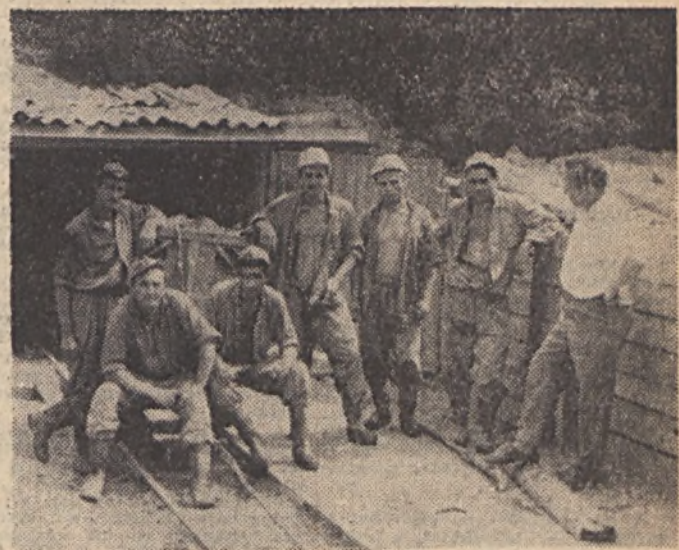
Újítók és újítások

A gépészet munkájáról

Hasznos kezdeményezés

Nevéhez méltóan élni

Újabb munkásikerek a jubileumi verseny ünnepi szakában

Venczler elvtárs szocialista brigádja a II-es bányauzem tárobéjárata előtt, eredményes műszak után.

Dolgozóink újabb és újabb munkásikerekkel készülnek a nagy évforduló méltó megünneplésére. Valamennyi üzemi munkás adottságoknak megfelelően mindent megtett annak érdekében, hogy hozzásegítsen a vállalati eredmények kedvező alakulásához. II-es, III-as bányauzemünk és ércdúsító üzemünk átlagon felüli eredményes munkája következtében vállalatunk háromnegyedévi termelési értékvét 102 százalékra teljesítette. Tervezett eredményeink és a fokozottabb termelési mutatók időarányos teljesítésével nagy lépést tettünk előre a vállalati éves terv sikeres teljesítése érdekében.

Szocialista brigádjaink kimagasló munkásikerekkel járultak hozzá az üzemi, vállalati eredményekhez. A II-es bányauzemünk Kalocsai Gyula

39-es fejtési csapata 143,9 százalékra teljesítette háromnegyedéves tervét, a 82-es fejtési csapat a jubileumi munkaverseny időszakában 83,3 százalékról 116,7 százalékra javította eredményeit háromnegyedéves viszonylatban.

A kísérleti-kutató üzem „Május 1” brigádja védnökséget vállalt a fontos rutin-elemzések elvégzése felett. A mérés pontosságának növelésére egy újabb műszer összeállítását vállaltak. Vállalásukat határidő előtt teljesítették.

E napokban az ünnepi értékelések, az erkölcsi elismerés és jutalmazások újabb lendületet adnak a versenynek és dolgozóink kezdeményezésére a jubileumi munkaverseny az év végéig meghosszabbítva az éves tervek teljesítését fogja szolgálni.

Simon Sándor

Feladataink a kongresszus után

A korszerűbb, gazdaságosabb energiaforrások feltárása változást jelent a bányászatban

1967. október 5-én és 6-án tartotta XIX. kongresszusát a Bányai Dolgozók Szakszervezete. A kongresszuson 240 választott küldött és 67 meghívott képviselte a bányászathoz tartozó iparágakat.

A kongresszus, bár szép eredményekről tudott számot adni, de nem problémamentes időszakban ült össze. Itt elsősorban nem az új gazdasági mechanizmusra való áttérés problémáira és az ezzel kapcsolatos feladatokra gondoltak, hanem arra, hogy az elmúlt években a népgazdaság szerkezetében komoly összetétel-

változás állt be, amely jelentősen érintette a bányászatot is.

A korszerűtlen és gazdaságatlan szénbányák termelését leállítottuk, illetve fokozatosan leállítjuk, és egyes üzemek termelését korlátozzuk. Ezek az intézkedések bizonytalanságot eredményeztek a szénbányások körében és nem kívánatos hatást váltottak ki. Ez megnyilvánult abban, hogy a bányauzemektől a dolgozók eltávoloztak más területekre — létszámihiányt okozva —, a vágártanulók beiskolázását a tervezett mértékben nem sikerült teljesíteni stb.

A kongresszus feladata volt a fenti problémákra választ adni. Simon Antal főtákar elvtárs beszámolójában részletesen foglalkozott a szerkezet-változás következményével. Kifejtette, hogy a szénbányászat racionalizálása alapvetően különbözik a kapitalista módszertől. Hazánkban a leállított üzemek dolgozóiról messzemenően gondoskodik az állam. Részükre új munkahelyet biztosít, és különféle támogatást ad az átállás anyagi kiadásainak enyhítésére. Az elhelyezkedést elősegíti az érc- és ásványbányászat fokozottabb fejlesztése is, ahol majd több ezer fő kap új munkahelyet a Mátrában megkutatott érc-előfordulások feltárásában és kitermelésében. A szénbányászat korszerűsítése mellett tehát az ércbányászat fejlődik, az olaj- és gázkincsünk növekszik. Mindez biztos jövőt biztosít a bányászatnak.

A bányászok tehát — hagyományaikhoz híven — politikai és társadalmi életünk igen fontos meghatározó tényezői maradnak népgazdaságunkban.

A vitában felszólalók — a szénbányászat stabilizálása mellett — foglalkoztak a bányászati iparágak dolgozóinak élet- és munkakörülményei-

vel. Sürgettek a nyugdíjra jogosító korekedvezményes munkakörök felülvizsgálatát, a lakáshelyzet megjavítását, a rokkant járókókat bértételeinek felemelését, az ellátatlannak helyzetének megoldását. Javasolták a kettős szakmák bevezetését, a földalatti dolgozók juttatásainak egységesítését, az ország energiamérlegének felülvizsgálatát.

Vállalatunk részéről Steinhoffer Károly elvtárs vett részt a vitában, aki a szakszervezet irányító, szervező munkájáról, a decentralizálás és a munkaverseny eredményeiről adott számot. Idő hiányában 25 hozzászólásra jelentkező nem kapott szót a kongresszuson. Az írásos anyagaikat azonban a kongresszus jegyzőkönyvéhez csatolják. Vállalatunk részéről Földes Ferenc elvtárs — aki a termelési eredményekről és az uránipar bérései kérdéseiről kívánt beszélni —, valamint Pata Antal — aki a munkavédelemmel kapcsolatosan kívánt szólni — már szót nem kapott, így anyagaikat az elnökségnek leadták.

A kongresszus határozatot hozott a következő időszak fontosabb feladatainak meghatározására és elfogadta a Bányai Dolgozók Szakszervezetének új működési szabályzatát, amely 1968. január 1-én lép életbe. A szakszervezeti bizottságok feladata lesz a közeljövőben ezen anyagok ismertetése és a feladatok megoldására való mozgósítás.

A kongresszus 89 tagú Központi Vezetőséget és 7 tagú Számvizsgáló Bizottságot választott. Az elnök ismét Zgyerka János elvtárs lett. Főtákar Simon Antal, titkárok: Vigh Árpád, Komár András. Vállalatunk részéről a Központi Vezetőségbe került Rácz Gyula, Steinhoffer Károly és Földényi Tibor elvtárs. Felelősségteljes munkájukhoz sok sikert kívánunk.

Juhász Károly

192 új lakás ebben az évben

Vállalatunk ez évben 192 új lakás átadását tervezi. Eddig átadásra került 101 lakás. Képünkön a boldog új lakástulajdonosok egyikének, Wirth Béla III-as üzemi dolgozó-
nak családja látható. Fotó: Gerő Béla

A Hadnagy-brigád ragyogó munkasikere Újabb vágathajtási rekord!

Nagy feladatot vállalt magára a Hadnagy-brigád, amikor ez év elején a IV. sz. b. üzemi két akna összekötését biztosító fő szállítóvágat kihajtását megkezdte. Tudták, hogy 771 méteres mélységben, 36 °C fokos közet hőmérséklet mellett, 10,5 m kitérésű, TH-val biztosított szelvényben

HAVONTA 180—200 METER VÁGATOT

kell kihajtani a két akna összekötéséhez. Napjainkig a tervezett vágathossz kétharmada már elkészült és két szép eredmény is fémjelzi az eddigi jó munkájukat. Júniusban 201,5 m, majd szeptemberben a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére 203,5 méter vágatkihajtás volt az eredményük. A gyorsított vágathajtás eddigi szakaszának főbb mutatóit a mellékelt táblázat szemlélteti.

A fő szállítóvágat szelvénybiztosítását — tekintettel a nagy mélységben uralkodó közetviszonyokra — csak TH-biztosítással lehet megoldani. A megváltozott körülmények — a biztosítás épít

téséből származó többletmunka — a ciklusidő növekedését jelentette. A csapatnak arra kellett törekedni, hogy a ciklusba tartozó egyéb munkák, például rakodás, fűrés stb. munkafolyamatok munkalétejét csökkentsék, ezáltal — a biztosítás építése miatt belépett többletidővel — a korábbi ciklusidő ne növekedjen. Következésképp az új körülmények mellett is elérhető legyen a napi 7,0—7,2 m-es előrehaladás.

Ez a körülmény arra készítette a csapatot, hogy az eddigi munkaszervezését és technológiáját új módszerekkel egészítse ki.

Az előző ismert gyorsított vágathajtás technológiáját lényegében az alábbiak szerint módosították:

1. A rakodási munkát egyidőben üzemelő két darab PMU—5-ös rakodógéppel végzik. A hagyományos és a „balos” működésre átalakított két gép oldalsópalástja között a távolság mindössze 20 cm. A két géppel egyidőben történő rakodás eredményes és balesetmentes munkája fegyelmezet és harmonikus összességét kíván.

1966. SZEPTEMBER: IV. SZ. BANYAÜZEM, 1. CSAPAT: 203,5 METER

GYORSÍTOTT VÁGATHAJTÁS MÁRCIUSTÓL — SZEPTEMBERIG

Hónap		III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.
Havi kihajtás	f.m.	85,5	151,5	172,5	201,5	187,0	186,0	203,5
Munkanapok száma	db.	26	24	26	27	26	27	26
Napi előrehaladás	m/hnap.	3,58	6,31	6,85	7,45	6,42	6,80	7,82
Fogásmélység	f.m.	2,4	2,4	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
Ciklusmélység	f.m.	1,76	2,10	2,06	2,17	2,29	2,21	2,26
Robbantási határfok	%	72,5	87,5	82,5	87,0	91,0	88,5	90,6
Teljesített fő	m/hnap.	28	30	32	33	31	31	34
Teljesítmény	%	97,2	139,7	123,2	144,1	125,7	134,7	145,3
Robb. száma	db	55	72	84	83	73	84	90

A FELVÉTELEK A KÉT GÉP MUNKÁJÁT MUTATJÁK ÜZEM KÖZBEN

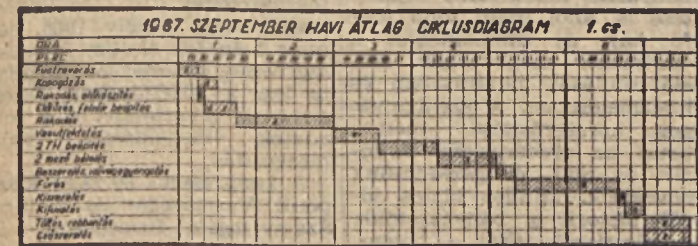

9. Új robbantási technológiát vezettek be. Az új fogalmát lényegében a párhuzamos lyukakkal telepített betörési forma, és a 11 fokozatú FMG-gyutacsok alkalmazása jelent. Az új robbantási technológia eredményességét igazolja az egy-egy robbantás-

sal elért átlagos 2,2 m-es előrehaladás. A jó robbantási hatások elérése mellett az új bekötési forma és az egész vájvég robbantólyuk telepítése, egyidőben 7 db fűrókalapács üzemét biztosítja balesetmentes „keresztbeállítás” nélkül.

3. A TH-ívek merevítéséhez csőfeszítést, a szelvény bételéséhez expandált rácsot alkalmaznak. Mindkét újítás a biztosítás-építés időigényét csökkentette.

A vájvégi munkát elősegítette a jó, a 180 m/p befutottat légmenyiség, melynek abszolút hőmérséklete 26,6 °C fok, effektív hőmérséklete 19 °C fok.

A csapat szeptember hónapban érte el eddigi legjobb eredményt: napi átlagos 7,82 m-es előrehaladást. Egy ciklus tiszta ideje: 395 perc volt, a ciklusonként 4,9 százalékos veszteségűvel.

Ezen eredmény eléréséhez a csapat szakmai hozzáértésére, a kiszolgáló dolgozók lelkes munkájára, a fizikai és műszaki dolgozók jó munkaközösségére volt szükség.

Jó munkát végeztek, rekordot értek el! E sorokkal is köszönet illeti őket, további munkájukhoz sok sikert!

Foto: NEMETH JÁNOS
KOLSOVSZKY RUDOLF

Az üzemi demokrácia fejlesztése a II. bányauzemben

Érvényesítsük a közösség véleményét

Az üzemek belső életét vizsgálva azt tapasztaljuk, hogy napjainkban az egyszemélyi felelős vezetés mellett elengedhetlenül szükséges az üzemi demokrácia mind szélesebb körben való érvényesítése. Szükséges, hogy kifejezésre jusson a közösség véleménye és javaslata a munka minél jobb megszervezése és végzése céljából. S a feladatok növekedésével nő ennek szükségessége is.

Ezt felismerve, üzemünk vezetősége is igyekszik az üzemi demokráciát minél szélesebb alapokra helyezni, hogy ennek kedvező hatását a jobb termelési eredményekben is hasznosíthassa. Ennek főbb megvalósulási területei a következők: a párt- és tömegszervezetek útján megvalósuló politikai vezetési, irányítási tényezők mellett egyik megnyilvánulási formája az üzemi demokráciának a termelési tanácskozás. Az egyik legfontosabb területnek mondhatjuk, mert a termelés, a termelékenység, önköltség alakulása, stb. szempontjából kifejezésre jut a dolgozók javaslata, kezdeményezése, az üzemi közösség állásfoglalása. A helyes javaslatok megvalósítása, ezek ismertetése elősegíti a dolgozók aktivitását, érdeklődésének fokozását. Műszaki értekezletek: havonta általában a tervtárgyalás után tartja meg ezeket az üzemvezetőség a műszaki dolgozók részére. Itt történik az előző havi eredmények értékelése, a menet közben felmerülő hibák ismertetése, hogy azok a leggyorsabban kijavítást nyerjenek. Ez alkalommal ismertetik a következő havi tervet, meghatározzák az egyéb lényeges feladatokat, értékelik a körletek baleseti helyzetét, stb.

Fogadónapok, munkáslevezetés: lemérhető az üzemi demokrácia alakulása azokon a panaszokon, kérelmeken is, amelyeket az üzemvezetőség-nél terjesztenek elő. Az ilyen személyi ügyek intézése érdekében az üzem vezetője hetenként meghatározott időben, fogadónapot tart. Ilyenkor a dolgozók személyesen adhatják elő problémáikat, amikor is azonnal választ kapnak a megoldásra vonatkozóan vagy részletes indoklást, ha az nem teljesíthető. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a fogadónapok nagyon hasznosak és ezért nélkülözhetetlenek az üzem életében.

Ez az észrevételünk a munkáslevezetés terén is, de a munka további megjavítása érdekében helyes, ha az e téren szerzett ismereteinket az érdekelt részlegekkel is megbeszéljük, valamint közvetlenül a részlegeknél felmerülő kérelmeket, panaszokat időszakonként értékeljük.

Munkaügyi Döntőbizottság: üzemünkben az sz. b. irányítása alatt dolgozik a jogszabályban előírt módon. Az ehhez szükséges feltételeket az üzemvezetőség biztosítja. Az ide beérkező kérelmek és feltevések is mutatják az e téren meglévő feladatainkat.

Egyéb terület: a panaszok és kérelmek egy része a különböző részlegeknél kerül elintézésre. E téren is nagy jelentősége van a felvilágosító munkának, amellyel meg lehet előzni az egyébként indokolatlan panaszok betérjesztését. E téren is érvényesül nálunk az üzemi demokrácia, mert már többször előfordult, hogy a dolgozó kérelme, bejelentése alapján kezdeményeztek egyes részlegek intézkedéseket a közösség érdekében. Ezért az üzemi demokrácia fejlesztése céljából állandó figyelemmel kell kísérni az egyes részlegek munkáját.

Még sok más egyéb intézkedés, pl. a fegyelmi jogkör decentralizálása is bizonyítja, hogy üzemünk határozott lépésekkel halad azon az úton, amely a szükséges műszaki intézkedések mellett az emberekkel való közvetlen kapcsolat előnyös felhasználásával is az egyre nagyobb termelési feladatok eredményes megoldásához vezet.

Nagy Sándor

Eredményes mozgalom

Az év vége közeledtével egyre inkább előtérbe kerül a KISZ termelést segítő tevékenységének két nagyon fontos ága a SZIM és a KIM-KIT mozgalom.

Ha röviden áttekintjük alap szervezetünk ilyen irányú munkáját, meglehetősen biztató képet kapunk. Különösen ígéretesnek mondható a helyzet, hogyha eddig elért eredményeinket (bár az összehasonlítás nem indokolt), az 1966-os évben elértéhez viszonyítjuk. Az 1966-os évben az alapszervezetünknek 12 fiatal nevezett a SZIM-mozgalomba, és ebből 7 vizsgázott. A KIM-KIT mozgalomban valamivel jobb volt a helyzet, de ez sem a szervezésnek, hanem inkább a mozgalomban résztvevők lelkiismeretes munkájának tudható be.

Az idei év tavaszán a SZIM mozgalom szervezését a KISZ ifjúsági brigádokra és a decentralizált alapszervezetek vezetőségére bízva kezdődött meg. Az eredmény igazolta módszerünk helyességét, hiszen a jó propaganda és a határozott szervezési kezdeményezések üzemünk fiataljaiból közel 80 fő csatlakozott a mozgalomhoz. Ugyanígy javult a helyzet a KIM-KIT mozgalomban is, akár a vállalkások mennyiségét, akár pedig minőségét nézzük. A nyár elején az üzemi FMKT csoport kidolgozta a vajúrszakma 3 évfolyamának kérdéseit. A jelentkezők a kérdéseket időben megkapták, így tehát a felkészülésre elegendő időt biztosítottunk. A felkészülés eredményességét kívántuk az azal is elősegíteni, hogy az FMKT csoport tagjainak bevonásával konzultációs csoportot hoztunk létre. A KIM-KIT mozgalomba bevezetőknek is igyekeztünk minél több segítséget adni vállalkásuk teljesítéséhez.

GACSI MATYÁS

Szűcs György

Vállalatunk története (11. rész)

A nyugati városrész születése

Gyakrabban olvashatjuk a Dunántúli Naplóban és hallhatjuk a Pécsi Rádióban, hogy „külföldi vendégeink megtekintették a nyugati városrészt és elismeréssel nyilatkoztak róla”. És valóban, kisebb hlányosságoktól eltekintve — amit inkább csak az ott lakók vesznek észre — igen szép és a kor követelményeinek megfelelő létesítmény, a szemünk láttára, napról napra épül, szépül és növekedik.

Ugy gondolom, hogy ma már mindenkinek kézenfekvő az, hogy a városrész ott épült fel, ahol felépült, mert mind városfejlesztési szempontból, mind pedig azok szempontjából, akiknek épült, a legkedvezőbb helyen fekszik. Ez így is van, de tízénként évvel ezelőtt nem is volt olyan egyszerű eldönteni, hogy a kialakulóban lévő új iparághoz szükséges város, vagy városrész hol épüljön fel. Sok tanácskozás és éles vita után tették le a városrész alapkövét.

Hogy is történt? Amikor 1953. tavaszán bizonyossá vált, hogy egy új iparág kialakítására nyílt lehetőség, az illetékeseknek gondoskodni kellett az új iparágban dolgozók lakásáról is, mert a továbbiakban csak úgy lehetett biztosítani a szükséges és megfelelő munkaerőt, ha belátható időn belül a lakáskérdés is megoldást nyer. De sürget-

ték a lakásprobléma megoldását azok a dolgozók is, akiket más vállalatoktól helyeztek az expedícióhoz és már közel két éve éltek külön a családjuktól.

Legfelső szinten hamar megszületett a határozat: a szükséges mennyiségű lakás felépítésére, sőt az építőlpari vállalatokat is kijelölték, már csak a helyet kellett kijelölni és megkezdődhetett az építkezés. És ekkor kezdődött a vita, hogy hol épüljenek fel a lakások. Az expedíció vezetősége a személyszállítási problémák elkerülése és műszaki megfontolásból a bányauzemek, illetve a munkahelyek közvetlen közelébe tervezett egy új várost. Az elgondolás a következő volt. A Kővágószőlős és Bakony közcségek közötti elterülő egyenes területen épült volna fel a lakások túlnyomó többsége, azaz a tényleges új város, nyugati oldalán — egyik völgy elzáráásával — mesterséges tával. A kővágószőlősi bekötőút két oldalára 25—30 kertes családi házat terveztek. Az új város és Pécs közötti közlekedés trolibuszra lett volna megoldva, a VDM-től nyugatra — a hatos műút és a vasút által határolt területen — a város lakosságának, illetve a város forgalmának megfelelő vasúti személypályaudvar építése volt tervbe véve.

Amint látjuk, mindenre gondoltak azok a gazdasági szakemberek, akik a városépítés szükségességével foglalkoztak, csak arra nem, hogy nem egészen ésszerű egy eléggé gyors ütemben fejlődő várostól 12 kilométernyire egy másik várost felépíteni. De meglátták azt a Városi és Megyei Pártbizottság, valamint a Városi és Megyei Tanács vezetői. Különösen a Városi Pártbizottság és a Városi Tanács vezetői kar doztak az amellét, hogy az építési beruházás Pécs város fejlesztését segítse elő. A javaslatot az illetékesek elfogadták, de a város vezetőknek kellett a helyet kijelölni és akkor kezdődött az új probléma. Ha mindjárt a jelenlegi helyet javasolták volna, nem lett volna semmi vita, de először három helyre széttagolva javasolták: a vásártérre, a mostani helytől északra a hatos út fölött és a Pálos templom környékére. A széttagoltság nem felelt meg az eredeti elgondolásnak és nem fogadták el. Valakinek eszébe jutott, hogy a repülőter áthelyezésével ideális helyen, a város egyenes folytatásában lehet felépíteni az új városrészt. A javaslat mindenkinek tetszett és megszületett a határozat az új városrész megtervezésére, felépítésére.

Készül a vállalati újítási szabályzat tervezete

A Gazdasági Bizottság 15/67. (V. 6.) GB. sz. határozata alapján a Mecseki Ércbányászati Vállalat társadalmi és gazdasági szervei kidolgozták a vállalati újítási szabályzatot.

E szabályzat érvényes a vállalatunknál alkalmazásban lévő összes dolgozónak és azon más szerveknél alkalmazott dolgozókra is, akik újítási javaslatukat vállalatunknál érvényesítik.

Társadalmunk állandó növekvő szükségleteinek mind fokozottabb kielégítése szükségessé teszi a termelés műszaki színvonalának emelését, a fejlett gyártástechnológiák kidolgozását, a műszaki alkotó munka széleskörű kibontakozását. Ezt segíti a jelenlegi szabályzat kidolgozása is, amely a dolgozók önkéntes tömegmozgalmának, az újítási mozgalomnak továbbfejlesztését tűzte ki célul.

A szabályzat elve, hogy az újítók körébe be kell vonni mindenkit, aki akár munkaköri kötelességén kívül, akár azon belül hasznos műszaki tevékenységet folytat.

Az újítási javaslatok elbírálása és hasznosítása a vállalat vezetőségének hatáskörébe tartozik. Ezen hatáskör gyakorlását — a vállalati szakszervezettel egyetértésben — végzi.

Kiváló újító

Stocker Lajos vegyészmérnök, vállalatunk kísérleti, kutatási és automatizálási üzemének többszörös újítója, az országos „Kiváló újító” jelvény tulajdonosa

1967. szeptember 20.

Újítási ankétot tartottak Tatabányán

Örömmel fogadtuk a kiállításal egybekötött ankétra szóló meghívást. Vállalatunkat 9 tagú küldöttség képviselte. Elmondhatjuk, hogy a rendezés színvonala, várakozásunkat felülmúlta, amiről csak elismeréssel szólhatunk.

Az újítók találkozója — különösen ha az jól szervezett — igen gyümölcsöző lehet, ha a látottakat, hallottakat fel is tudjuk használni.

Az elért sikerek figyelemreméltóak, akár a különböző területeken elért forint megtakarításokat, akár pedig az újítások műszaki fejlesztésre gyakorolt kedvező hatását vizsgáljuk. Számos újítás „felsőbb osztályba” lépett, szabadalom vált belőle, ami csak megerősíti azt, hogy az újítási mozgalom a műszaki fejlesztés bázisa.

Eredményeink elismerés mellett kell beszélnünk a

hiányosságokról, az újítómozgalom javítása érdekében:

AZ ÚJÍTÓK MEGBECSÜLÉSE

Nem különleges privilégiumra gondolok, csak arra a minimális támogatásra, amely nélkül a legjobb elképzelés sem valósulhat meg. Ez pedig nem más, mint anyagi segítés, ami elengedhetetlen a kísérletekhez, a tervezéshez és az újítás kivitelezéséhez. Igaz, hogy az újító mindig türelmetlen (ezért újító), de e tulajdonsága inkább dicséretes, mintsem elmarasztalandó. Nagyon fontos az újító erkölcsi megbecsülése. Azok, akik az újítókat anyagiasság bírálatával illetik, szűk látókörűek, alaptalan ítéletükkel kárt okoznak. Azt a légkört kell megteremtteni, amelyben a dolgozók szívesen keresik

az újat, a célravezetőbbet, és sikertelenség esetén nem elmarasztalást, inkább egy köszönöm — szót kapjanak az igyekezetért.

Az újítások megvalósítását késlelteti a krónikus tervezői és gyártó kapacitás hiány. Ezen úgy segíthetünk, ha az újítások gyártásával magát az újítót, vagy a közreműködőket bizzuk meg, megfelelő térítés ellenében.

Egy újítás realizálásáig több személy, vagy csoport aktív közreműködése szükséges. Éppen ezért célszerű lenne az újítón kívül anyagi elismerésben részesíteni az újítást önként átvéveket és a feltételeket biztosító személyeket.

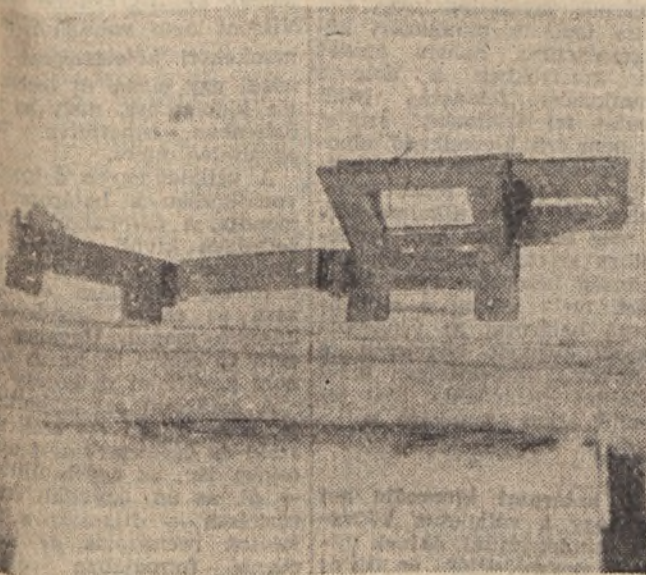
Utunk eredményes volt, igen sok, nálunk használható újítási anyaggal, fényképpel és gazdag élménnyel tértünk haza.

T. L.

Újítók — újítások

Vállalatunk küldöttel tapasztalatcsere keretén belül az Ozdi Szénbányászati Trösztnél több újítással ismerkedtek meg és hasznos tapasztalatokkal tértek haza

Újtípusú szkrépergörgő-keret, Szabó Dénes II. sz. bányászati lakatos újítása

Az 1967. évi vállalati újítási konferencia résztvevői közül a hozzászólók között volt Lévy Lajos, a Nehézipari Minisztérium kiküldötte is, aki az újítások színvonalának emelésére hívta fel a konferencia résztvevőinek figyelmét

**Aki többet ad
a társadalomnak,
az nagyobb erkölcsi és anyagi
elismerésben részesül!**

Újíts!

Csak rendelkezésekkel nem lehet a balesetek számát csökkenteni

Az Ércdusító Üzem 1966 évben az üzemek között folyó balesetelhárítási versenyben a baleseti mutatók legnagyobb mértékű csökkenéséért járó díjat és pénzjutalmat nyerte el.

— Az 1967. évi versenyben hasonló helyezést várunk — mondja Moskovitz János az EDÜ biztonsági mérnöke, aki vel a végtermék üzemrészben találkozott, ahol „legifjabb” pódium építési munkáit ellenőrizte. A balesetek megelőzését szolgálja, hogy munkavédelmi karbantartó részlegünk különféle munkavédelmi berendezéseket épít és tart karban — korlátokat, pódiumokat, lépcsőket — ott ahol a dolgozók testi épsége ezt megköveteli.

— Milyen eszközöket alkalmaznak ezen túlmenően a balesetelhárítás megelőzésére? — tettem fel a kérdést.

— A balesetek megelőzésére a dolgozókkal való foglalkozást tartjuk a legfontosabbnak, csak rendelkezések kiadásával nem lehet a balesetek számát csökkenteni! Vállalati szinten is újszerű volt ez évben és ezt a jövőben is tovább szeretnénk fejleszteni —, hogy előadásokat tartottunk munkalelektani kérdésekről. Mondhatom rendkívül élénk érdeklődésre talált ez az országos szinten is még kezdeti stádiumban lévő tudományág.

Több tanfolyamot indítottunk, melyeken ez évben 703 dolgozót részesítettünk oktatásban és vizsgáztattunk le. A heti 15 perces munkahelyi oktatásokra komoly súlyt helyezünk. Havonta átfogó munka és egészségvédelmi szemléket tartunk, ahol érvényre jut a munkahelyen dolgozók véleménye is. Ezekről határozati jegyzőkönyveket veszünk fel. Nagyon fontosnak tartom, hogy a munkavédelmi területén kiváló munkát végzők között 4000 forintos jutalmat osztottunk ki, melyből elsősorban munkavédelmi őrünket részesítettük anyagi előnyben.

— Csak jutalmazás volt az üzemben?

— Sajnos még nem olyan jó a baleseti helyzet, hogy csak jutalmazni lehessen, 11 üzemvezetői és üzemegység-vezetői figyelemztetést, megrovást adottunk ki az év első három negyedében. Az üzemi balesetekből kifolyólag 8 fellelős személy ezideig 3528 forintos kártérítést fizetett ki.

— Hogyan állunk baleseti szempontból országos szinten és van-e az Ércdusító Üzemben javítani való e téren?

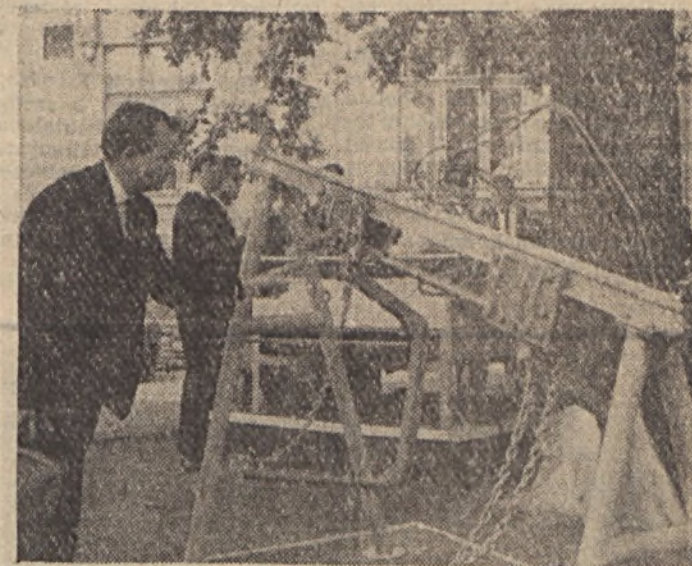
— A hasonló körülmények között dolgozó Vegyipari Tröszt 25 vállalatánál a baleseti statisztikák összehasonlító adatai szerint meglepően jó helyen állunk. Az utolsó három évet tekintve 50 százalékkal jobb eredményünk van üzemi viszonylatban, mint az előbb említett 25 vállalat átlaga. Természetesen javítani való ezért van bőven. Eddig is kiadtunk néhány munkahelyre egészségvédelmi szabályzatot, a következő időszakban azonban e munkahelyek körét bővíteni fogjuk. Nagy súlyt kell helyeznünk az anyagi érdekeltiség fokozására, s így elképzeléseim szerint a közvetlen termelést irányító műszaki dolgozóknál prémium kifizetési feltételként kell előírni a baleseti mutatók javulását. Üzemünkben ma már egyre kevesebb az olyan sérülés, amelynek valamilyen műszaki hiányosság az oka. Viszont sok a figyelmetlenségből keletkezett baleset, ami arra utal, hogy a jövőben csoport és művezetői szinten többet kell foglalkozni a dolgozókkal és minden figyelem elterelő okot meg kell szüntetni.

Az utolsó mondatokat Moskovitz János biztonsági mérnök már az új, napokban befejezésre kerülő pódium lépcsőin felfelé haladva mondja, mert a korlát elhelyezésével kapcsolatban szakmai tanácsot kérnek tőle műhelyének lakatosai.

Pálos János

Az 1967. évi Tatabányán megrendezett Országos Bányászati Újítási Konferencián vállalatunk küldöttségének vezetője, Török László területi főmérnök szolt hozzá a beszámoló elhangzottakhoz.

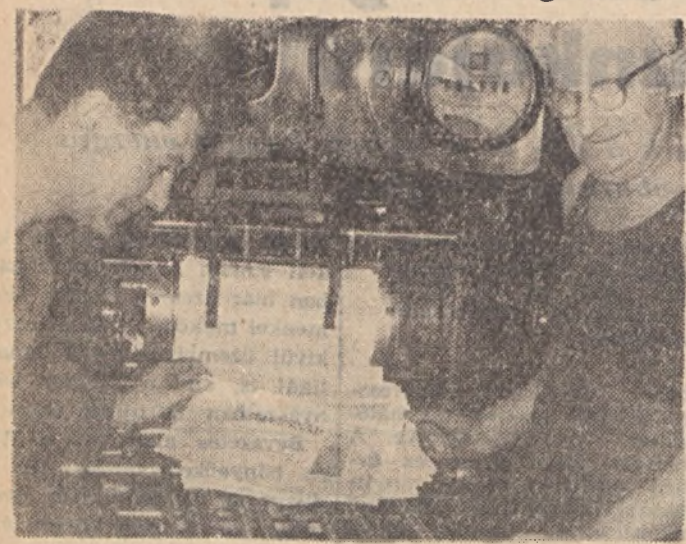

Az Országos Bányászati Újítási Kiállításon küldöttünk sok hasznos tapasztalatot szereztek és a látottak közül több újítási javaslatot vállalatunk részére tapasztalatcsere meg is kértünk.

A II. sz. bányászati műhelyében az utolsó simításokat végzik Sajti Mihály III-as bányászati robbantómester „Vékonytelepi fúróállvány” tárgyú újításának kísérleti példányán

Nyomják az újságot

KEDVES OLVASÓK, KEDVES MUNKATÁRSAK!

Vállalati lapunk terjesztését 1968. január 1-től szeretnénk mostanihoz hasonlóan a fizetési felvétellel egybekötve megoldani. Ezzel a módszerrel minden dolgozóhoz rendszeresen, pontosan eljutna a lap és a terjesztés külön szervezést, költséget nem igényelne. A terjesztésnek ez a módja azonban azt kívánja, hogy vállalatlunk minden dolgozója előfizetője, legyen az „Ércbányász”-nak.

Egy szerkesztőségtől igen merész és talán nem is túlságosan szerény célkitűzés annak elérése, hogy a lapot egy vállalat minden dolgozója olvassa és előfizesse. Mégis, hogy rászántsuk magunkat e lépésre, bátorságot abból merítettünk, hogy lapunk szerkesztése társadalmi munkában történik, a leközlésre kerülő anyagok, cikkek szerzői vállalati dolgozók és ami legfontosabb, a lap egész levélkezességével a vállalat összes dolgozóinak érdekét kívánja szolgálni. Vagyis, mint címünkben is benne van, a MECSEKI ÉRCBANYÁSZ, a vállalat dolgozóinak lapja.

A vállalati újság minden száma a jelenlegi példányszám mellett 1,85 Ft-ba kerül, vagyis a vállalati dotáció minden újságnál 1,05 Ft. Ha a terjesztést postán kívánjuk megoldani, ez az összeg meg 0,30 Ft-tal növekedne. Amennyiben minden dolgozónk előfizetné lapunkat, a példányonkénti önköltségi ára előreláthatólag 1,13 Ft-ra

Köszönet

Vállalatunk és üzemünk vezetői iv- és lánghesztyű tanfolyamot indítottak, mely sikerrel befejeződött. Ezúton szeretnénk köszönetünket nyilvánítani úgy a vállalat, mint az üzem vezetőinek, hogy lehetővé tették szakmai képzetségünk növelését. Köszönetet mondunk Balogh Tibor elvtársnak, valamint Pados és Albrecht elvtársaknak áldozatkész fáradozásukért.

Igyérjük, hogy a tanultakat igyekszünk gyümölcsözően felhasználni üzemünknek, hazánk-nak, dolgozó népünk javára.

A végzett hallgatók nevében:
LOVAS GYULA
I-es üzem i lakatos

HELYREIGAZÍTÁS

Októberi számunk 5. oldalán a „Nem olyan sötét a helyzet” c. cikkünkben az Alkotmány utcai Általános Iskola uttorcsapata patronálásával kapcsolatos brigádmappó idézetbe, elírás következében felcserélődött, illetve helytelenül k-rült nyomtatásba az iskola igazgatójának és párttitkárának neve. Helyesen: az iskola igazgatója SZENTISTVÁNY GYULA, párttitkára BERNÁTH BELÁNE. Téves közlésükért elnézést kérünk. (Szerk.)

MECSEKI ÉRCBANYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Tóth Béla

Szerkesztő:
Ragocsa János
Szerkesztőség:
Pécs, III. 39-es Dandár u. 19.
Telefon: 18-27. Vállalati: 7-133
Kiadja
Baranya megyei Lapkiadó V.
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-32, 15-33.
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál

Előfizetési díj egy évre 9,60 Ft.
MEGJELENIK MINDEN HO
UTOLSÓ CSÜTÖRTÖKJÉN

PÉCSI SZIKÁRY NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
F. V.; Melléklet: Kézso

HÍREK

Az évek óta egyenletesen, jól dolgozó ércfeldolgozó üzemegység az elmúlt hónapokban kiváló eredményeket ért el. Augusztus hónapban — eddigi gyakorlatában és a vállalat életében — egyedülálló ércfeldolgozási rekordot ért el, és azóta is változatlanul tartja az üzemegység részére előírt minőségi mutatókat.

*

Az Eredősítő Üzem technológiai szakembereinek és a Szoligálat Üzem gépészeinek jó együttműködése biztosítja az osztályozó és törő üzemrész közötti rugalmas kapcsolatot, valamint az ércfeldolgozó malmok egyenletes táplálását, ugyanis szeptember hónap folyamán elkészült a kis feladótér nagy kihordó szállítószalagja, amely azóta is kifogástalanul látja el feladatát.

*

A malomgenerálózási munkálatokat 3 nappal korábban fejezte be a gépészeti üzemegység. Ezt úgy sikerült elérnie, hogy a rendkívül súlyos malmok megemelését a hagyományos, lassú módszerrel ellentétben gyors, öltetes, egyszerű emelőszerkezettel hajtották végre.

*

A magyar iparban új találmányként bevezetett PEMÜ-szivattyú alkalmazásával kísérleteznek a szilvüzemben. A párhuzamosan bekötött 2 darab PEMÜ-szivattyút a rendkívül költséges és sok üzemeltetési gondot okozó S-65 porcelánzivattyúkkal szemben máris, rövid egyházas üzemelés után pozitív eredményeket mutat.

*

Német és belföldi eredmények után a nagy golyós-malmoknál használt örlőgolyókat és páncelelemeket kísérletképpen NIHARD-öntvényből készíti a Szoligálat Üzem öntödéje.

*

Egyszerű ötlet folytán sikerült elérni, hogy a végtérmekek-üzemrészben keményen távozó porvezetéseket a lehető legminimálisabbra csökkenték. Az időszaki ellenőrzés bevezetésével a végtérmekek-üzemrész dolgozói máris eredménytelenségek nélkül tudták Sándor elvtárs, üzemegységvezető ötletének kivitelezését folytatni.

Hogyan készülnek fiataljaink november 7-re

Munkájuk javításával

Változatos sport- és kultúrmműsorok

Az 1967-es esztendő a jubileumi évfordulóra való készülődés jegyében zajlik. Felemelő érzés, hogy részesei lehetünk ennek a világmeccsnek, amelyen készülődnek. Vannak országok, ahol gumibot-ütséket, börtönt, nem egy esetben a halált vállaiva készülnek a fiatalok erre az ünnepre. Nálunk a készülődés természetesen más formájú és körülményei is merőben eltérők, de a cél ugyanaz, méltóképpen ünnepelni a Szocialista Forradalom napját, az emberiség hajnalát. Ennek jegyében születtek a vállalások, a munkaversenyekbe való nevezések, felajánlások, az éves terv minél előbbi teljesítése, jobb minőség elérésére való törekvés, nagy volumenű létesítmények határidő előtti befejezése stb.

Nem is lehetne valamennyit felsorolni egy ilyen rövid kis beszámolóban, így hát csak arról tudok most írni, hogy üzemünk fiataljai hogyan is készülődnek az évforduló megünneplésére. Először a munka terén vállalt

felajánlásokról lehetne említést tenni: a természetes növekedés, jobb minőség elérése, anyagtakarékoság, gazdaságosságra való törekvés, önköltségek csökkentése. Mindezen túl egy-egy kollektíván belül felelhetők politikai, kulturális vállalások. A nem utolsósorban sportolási körében tett vállalások. Most indul be egy politikai oktatás a hivatali alapszerv szervezésében. Jól sikerült kirándulás résztvevői voltak KISZ-fiatalkaink vasárnap, október 15-én (Siklósi-Villány-Harkány). A további felajánlás a sport területén található: asztali labdarúgást szervez üzemünk egyik körlete, a „C”-szak asztalitenisz-versenybe nevezett, amelynek annál is inkább örülök én személy szerint, mivel „reménykedem”, hogy megfelelő ellenfélre találjak a jelentkezők között.

A legfontosabbat nem szabad kihagynom, tehát a labdarúgást. Szóval megint lesznek labdarúgócsaták, olyanok, amelyek időnként legalább olyan izgalmasak,

kemények („késhegyig” menő küzdelmek szoktak folyni), még néha komoly sérülések is előfordulnak, mintha Alberteket látnánk a kedves szurkoló.

Kulturális téren egy igen érdekesnek ígérkező kiállítás szervezett fiataljaink. Ez egy úgynevezett tablósorozat, címe: „Lenin útján a kommunizmus győzelméhez”. Ez a tablósorozat Lenin életével és munkásságával foglalkozik. Minden alapszervnél 3-4 napig lesz felállítva megtekintésre, s bizunk abban, hogy meglesz a hatása is.

Végezetül annyit szeretnék mondani, hogy bármely területen nem is a vállalásokat a jubileumi évfordulóra, mindenütt nagy szorgalomra, akaraterőre, becsülettel helytállásra van szükség, s úgy látom, üzemünk fiataljai tudatában vannak annak, hogy ezek a vállalások, felajánlások ne csak szavak maradjanak, hanem meg is valósuljanak, tette kövessék.

Tóth Mária

Vezetőség- és küldöttválasztói közgyűlés a Pécsi Ércbányász sportkörnél

Október 6-án tartotta küldöttválasztói közgyűlést a Pécsi Ércbányász Sportkör. Hucker Ferenc elnökségi tag megnyitotta szavait Bódi László elvtárs ismertetése az elnökség beszámolójával. Megemlékezett arról, hogy a Sportklub ez évben ünnepil 10 éves fennállását. Öromét fejezte ki, hogy a vállalat társadalmi szervel minden segítséget megadnak a sikeres sportnunka érdekében. A 2 éves munkát értékelve kiemelte a pártoló tagok számarán megővekedését, amely a klubnak erkölcsileg és gazdaságilag egyaránt nagyon komoly segítséget jelentett. Sportolónk körében a „Jó dolgozó, jó sportoló” mozgalom jó eredményeket hozott. A megyei értekezés során eddig 2 első és 2 harmadik helyezést szereztek.

Ezek után a sportklub elnöke az egyesület szakszövetségének

munkáját értékelte. Az asztalitenisz szakszövetség 1966-ban az NB I-ben a hatodik helyen végzett és ezzel a vidék legjobb csapata lett. Az ifjúsági csapat a megyei felnőtt I. osztályban szerepelt és bajnokságot nyert. A serdülő csapat viszont az ifjúsági bajnokságban küzdött és a harmadik helyet szerezte meg. Az 1967. évi egyéni versenyeken a vidék egyéni és páros bajnokságban Arató Csaba nyert bajnokságot, Balázs Árpád és dr. Horváth Attila pedig harmadik helyezést ért el. Összességében elmondható, hogy a szakszövetség komolyan foglalkozik az utánpótlás nevelésével.

A kézilabda szakszövetség munkájától szövege megelégedést fejezte ki, hogy annak 1966-ban sikerült az NB II-be való bekerülést. Komoly probléma, hogy a szakszövetség jelen pillanatban nem rendelkezik ütőképes csapattal — és ami a legfajább, az utánpótlás terén is gyengén áll. Ezek ellenére biztosítottak látszik az NB II-ben való maradásra.

A labdarúgóról beszéve részletezte a szakszövetség sok gondját, amelyek elsősorban a pályahányal kapcsolatosak. Ennek ellenére a szakszövetség játékosai és vezetői mindezt megteszt annak érdekében, hogy a tavalyi kiharcolt NB II. ne csak „tranzit szálló” legyen az Ércbányász labdarúgónak. A tavalyi célkitűzése az volt a csapatnak, hogy a középmezőnyben kapaszkodjon meg. Sajnos, ez nem így sikerült. Jelen pillanatban a csapat a kiesés ellen küzd. Ennek okaként ismertetve Bódi elvtárs azt a szerencsétlen helyzetet, hogy a csapatnak egész éven keresztül 4-8 sérültje volt. A másik okot abban látta, hogy a játékosok egy része nem tudott beépülni a csapatba.

A sakkszakszövetség munkáját értékelve elismeréssel szözt az NB I. harmadik helyezést megszerzéséről. Az egyéni versenyek során is kiváló eredményeket ért el a szakszövetség sportolói, köztük Ribli, Krisztián, Kocsis, Lénárt és Berecki sporttársak. Külön kiemelte Berecki Péter eredményét, aki a sikténéma világbajnokságon Várnában, majd Molnában első lett, s ezért az eredményért a sikténéma nemzetközi mesteri címmel tüntették ki.

Az úszószakszövetség kiváló eredményei és az úszósport fontosságára való tekintettel — mint az elnök említette — meg kellene vizsgálni annak lehetőségét, hogy lehetne létesítmény kérdésében segíteni a jelenlegi nehézségeken. Egy olyan szakszövetség ugyanis, ahol olyan versenyzők vannak, mint Rozgonyi, Szekeres Istidó, Szalai Cecília és Szalai Judit, megérdemelné, hogy rendezett körülmények között sportol hassanak fiataljaink.

Ezek után a teke és a természetjáró szakszövetség rövid áttekintése után Bódi elvtárs bejelentette, hogy a Borsodból átirá-

nyított bányászok között lévő jókeppesség súlyosméló érdekében a sportklub a jövőben egy szakszövetséget, a súlyemelő szakszövetséget fog.

A tömegsport kérdését érintve az elnök elvtárs ismertetette, hogy évente kb. 1000 fő vesz részt rendszeresen különböző tömegsport megrendezéseken és bajnokságokon. Dicséretet érdemel a szervező munkában Marinov Dezső és Varga Béla elvtárs.

Végül a nemzetközi szinten is rangos eredményt elérő modellezők munkáját értékelte. Ez a szakszövetség büszkélkedhet a legnagyobb hazai és nemzetközi sikerekkel. A szakszövetségnek hét első osztályú versenyzője van. Ez ugyanannyi válogatott kerettagot is jelent. A válogatottak 12 nemzetközli, 1 európai és 1 világbajnokságon képviselték hazánk színeit az elmúlt két esztendő alatt. Legkiemelkedőbb eredményül a Mohai-Markotai páros világbajnokságon elért, csapat harminadik helye és a Molnár-Kuti Európa-bajnokságon elért egyéni negyedik helye. A hajómodellezők sem maradtak elmezse tőlük, mert Vönöczky, Karkó, Fábán Dunántúl, valamint országos egyéni és csapatbajnokságot nyertek. A szakszövetség utánpótlásával is elégedett a sportklub elnöksége.

A továbbiakban a sportklub elnöke elismeréssel beszélt a pártoló tagságról, akik forintjaikkal segítik az egyesület gazdasági munkáját. Mint mondtotta, „jelen pillanatban 4300 azoknak a száma, akik vállalták, hogy havonta 10 forinttal segítik vállalatunk sportéletét. A pártoló tagság közvetlen segítségével nélkülözhetetlenül a vállalatunk nem beszélhetnének fejlődésről, hiszen nem lenne lehetőségünk arra, hogy valamennyi versenyben részt vegyünk, hogy csapatunkat olyan felszerelésben küldjük pályára, amellyel méltóképpen reprezentálják a sportklubot és vállalatunkat.”

Ezután a sportklub megjutalmazta a szakszövetségek vezetőit és társadalmi aktívait, valamint a jó sportolót. A jutalmazottak között szerepeltek Arató Csaba, Füle László, Szalai Cecília, Ribli Zoltán, Kiss Jenő, Decsi Imre.

A revíziós bizottság beszámolója, majd a hozzászólások után a közgyűlés megválasztotta az új elnökséget és a városi konferenciára a küldötteket.

A sportklub elnöksége a következő elvtársakból tevődik össze: titkár: Bódi László, helyettesek: Hucker Ferenc, Marinov Dezső, tagok: Czett László, Drankovits István, Jób József, Molnár József, Romvári Attila, Róza Iván, Tirkala Ferenc, Virág József.

A városi konferencián az egyesületet Bódi László, Hucker Ferenc, Kovács István, Zelenik (Zengő) István elvtársak képviselik.

Bodnár László

A Ságvári Művelődési Ház november havi kulturális programja

November 1-én (szerda) 18 óra kor (Szocialista brigádok és újrató klubjának programjában) 39-es Dandár c. film bemutatja. Bevezetőt mond: Rejtő Jenő a Baranya megyei Moziüzemi Vállalat igazgatója.

November 2-án (csütörtök) 16 óra kor. A Ságvári Művelődési Otthon által patronált Vegyipari Technikum műsoros emlékünnepsége november 7-e tiszteletére.

November 3-án (péntek) 18 óra kor (Nyugdíjasok Klubjának programjában) Előadás filmvetítéssel: Leningrád, a hős város. 15.30 és 19.30 óra: Orvosság a szerelme, című lengyel bűnügyi film. 19 óra: (Munkásszállón) Műsoros emlékest a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója alkalmából.

November 4-én (szombat) 18 óra kor a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére rendezett vetélkedő-sorozat döntője. A május hónapban elkezdett sorozat és központosított végső eredményéért 12 szocialista brigád vetélkedik. Ezen vetélkedőn szívesen látjuk a saját brigádunkért drukkoló üzemi dolgozókat, hozzátartozóikkal együtt. A jó felkészültséget, eredményes szereplést jót kíván itt kerülni a társak. A vetélkedőn közreműködnek a Pécsi Nemzeti Színház művészei. Belépés díjtalan!

November 5-én (vasárnap) 17-23 óráig IFJUSÁGI TÁNCDELUTÁN.

November 6-án (hétfő) 17 óra kor a Nagy Októberi Szocialista Forradalom emlékkiállításának és a Forradalom magyarországi visszhangja c. kiállításnak megnyitása.

17.30 és 19.30 óra: Finom kis háború c. román film.
November 7-én (kedd) 16-20 óráig IFJUSÁGI TÁNCDELUTÁN.

November 9-én (csütörtök) 19 óra tól a Művelődési Otthon szak-köreinek és művészeti csoportjainak, aktívainak közös KLUB-ESTJE. Komplex műsorral, szellemi vetélkedővel.

November 10-én (péntek) 18 óra kor a Munkásszállón. Előadás: az új munkatörvénykönyv és a kollektív szerződés összefüggése. Előadó: Rácz Gyula elvtárs. 17.30 és 19.30 óra: Hölgyek és urak című olasz film.

November 11-én (szombat) 18 óra kor Nyugdíjas Szakszervezeti Alapszervezet megalakulásának 5 éves jubileumi ünnepsége jutalom-műsorral.

November 12-én (vasárnap) 16-22 óráig IFJUSÁGI TÁNCDELUTÁN.

November 13-án (hétfő) 18 óra kor (Munkásszállón) Előadás: a Nagy Októberi Szocialista Forradalom katonai története. 17.30 és 19.30 óra: Utószózon c. magyar film.

November 11-én (kedd) 18 óra kor Vasúti Akadémiájának ünnepélyes megnyitása. Előadó: Simon Sándor MEV. SZB. munkatársa, Árpád József kohómérnök.

November 15-én (szerda) 18 óra kor Fűrészek akadémiájának megnyitása. Előadó: Simon Sándor MEV. SZB. munkatársa.

November 16-án (csütörtök) 18 óra kor Bányászakadémia ünnepélyes megnyitása. Előadó: Simon Sándor elvtárs.

November 17-én (péntek) 18 óra kor (Nyugdíjasok Klubjának programja.) Előadás: filmvetítés a Dicsőséges Tanácsköztársaság.

18 óra: (Munkásszállón) Előadás: a vállalati kollektív szerződés ismertetése. Előadó: Rácz Gyula elvtárs. 17.30 és 19.30 óra: Jaguar c. magyar film.

November 18-án (szombat) 19-24 óráig MŰSOROS TÁNCMŰVÉLET SÁG. Vidám, zenés műsor: régi szép melódiákból összeállított szerenád az Erzsébeteknek.

November 19-én (vasárnap) 16-22 óráig IFJUSÁGI TÁNCDELUTÁN.

November 20-án (hétfő) 18 óra kor (Munkásszállón) Előadás: Vörös katonák előrel.

17.30 és 19.30 óra: Méltatlan öreg hölgy c. francia film.

November 24-én (péntek) 18 óra kor (Munkásszállón) Előadás: Mit jelent az, hogy népgazdasági terv törvény.

17.30 és 19.30 óra: Jégmenők lovagja c. szovjet film.

November 25-én (szombat) 18 óra kor. Ádámogorv: KISUNO-KAM c. 3 felvonásos drámájának bemutatása. A műsort a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére rendezett vetélkedő résztvevőinek jutalmul adják.

Közreműködnek a KPVDSZ és a „Ságvári” színjátszó. Belépés meghívóval.

November 26-án (vasárnap) 16-22 óráig IFJUSÁGI TÁNCDELUTÁN.

November 27-én (hétfő) 18 óra kor (Munkásszállón) Előadás: filmvetítéssel a Magyar Tanácsköztársaság honvédi háborúja. 17.30 és 19.30 óra: Lenín, vagy nem lenni, amerikai szinkron film.

November 30-án (csütörtök) 16.30 óra kor a Ságvári Művelődési Ház társadalmi vezetőségének ünnepélyes keretek között való megválasztása. A Művelődési Ház társadalmi vezetőségének ünnepélyes keretek között való megválasztása. A Művelődési Ház öntevékeny művészeti csoportjainak közreműködésével rendezük meg, ezzel zárjuk a Bányász Kulturális Hónapot.

Névadó apa a brigád

Fogadjuk, hogy szocializmushoz hű gyermekké neveljük, illetve segítünk ebben a nevelésben — hangzott a szülők és a névadó szülők ajkáról október 7-én a szolgálatot üzem által rendezett négyes névadó ünnepségen. Nagyon szép és bensőséges pillanatoknak lehettek tanúi, akik résztvettek a Ságvári Kultúrotthonban tartott rendezvényen. A szolgálatot üzem szakszervezeti és KISZ-vezetősége megtett mindent, hogy ez a névadó igazi társadalmi eseményé váljék. Utóbbi sorfala közt vonultak be a terembe a szülők és névadó szülők. A Tanárképző Főiskola énekkara közben gyönyörű dalokkal kedveskedett. A hivatalos rész lebonyolítása után a mintegy ötszáz fő meg-

hívott baráti vacsorán vett részt. Na, de hadd térjek rá arra, amiért a címet adtam.

Az ünnepségen résztvevők nagy meglepetéssel látták, amikor az emléklap aláírására került sor a névadó szülők részéről, hogy Szűcs Attila emléklapját egy egész brigád írta alá. Igen a névadó apa egy egész brigád, a gépkocsiszállító „Bánki Donát” szerelőbrigádja vállalta ezt a szép feladatot.

Hegyi József

Értesítjük a szerkesztő bizottság tagjait, hogy legközelebbi megbeszélésünket november 9-én, csütörtökön a szokott helyen és időben tartjuk.

ÉLJEN A NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOM!

1917—1967

A Szovjetunió népei, a testvéri szocialista országok dolgozói, a világ kommunista és munkáspártjai, az egész élenjáró és haladó emberiség lelkesedéssel és örömmel készül a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának megünneplésére.

Ötven esztendővel ezelőtt, 1917. november 7-én a zsemlális Lenin vezetésével, a munkások és parasztok, a katonák és matrózok fegyveres felkelésének eredményeként Oroszországban győzött a szocialista forradalom. A dolgozók lerázták magukról a földesurak és kapitalisták uralmát, szétzúzták a kizsákmányoló rendszert. A forradalom megteremtette a proletariátus diktatúráját, az új típusú államot, a Szovjet Szocialista Köztársaságot. Ez a rendszer kiállta az idők próbáját — akkor is, amikor kevéssel megszületése után 14 tőkés ország indított ellene koncentrált támadást és akkor is, amikor 1941-ben a tőkés világ legerősebb hadseregének hadosztályai zúdultak rá.

A nemzetközi imperializmus már 1917-ben sem volt elég erős ahhoz, hogy megakadályozza a Szovjetunió létrejöttét, most még kevésbé van abban a helyzetben, hogy elejét vegye a szocialista-kommunista eszmék terjedésének. Teljesen igazuk van azoknak, akik azt mondják: a kapitalizmus a múlt, a szocializmus a jövő.

A Szovjetunió léte és harca a világ népeit, dolgozóit a proletár internacionalizmus szélesítésére, erősítésére, a kizsákmányoló kapitalizmus szétzúzására lelkesítette. A nemzetközi proletár összefogás segítette Szovjetuniót a nehéz időszakokban, ugyanakkor a szovjet népek rengeteg lemondást, vért és áldozatot vállaltak és vállaltak más népekért. Ennek a közös harcnak a révén ma már Szovjetunióval közösen építik a szocialista országok is az új rendet.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára vállalatunk dolgozói is készültek. Több mint 350 brigád tett vállalat külön a „forradalmi évfordulóra” a termelésben és társadalmi munkában szép eredményekről lehet beszámolni.

Fejlődött a politikai munka is. A párt soraiba is mind több, termelésben és a társadalmi munkában példamutató elvtárs kéri felvételét. Közel 1500 fő tanulmányozta Szovjetunió életét az Októberi Forradalom történetét, Szovjetunió irodalmát és vett részt a KISZ- és Szakszervezet által rendezett — március óta tartó — vetélkedőkön. A proletárinternationalizmus szellemében ez évben 400 000 forinttal járultak a vállalat dolgozói hozzá a hős vietnami nép megsegítéséhez, harcához.

A vállalat dolgozói tudják, hogy a szocialista országok szoros kapcsolata, a szovjet néppel való összeforrottságunk nagy eredményeket fog a jövőben is hozni. Tudjuk, hogy azoknak az elveknek következetes alkalmazása, amelyeket az Októberi Szocialista Forradalom és a forradalom fejlődésének 50 esztendeje igazolt, elvezeti a magyar dolgozókat is a szocializmus teljes győzelméhez.

KOVÁCS ISTVÁN
PB. titkár

Két éve az élvonalban

Az Ércdúsító Üzem I. üzemegysége, az ércosztályozó, az üzem legidősebb egysége, 10 éve jött létre. Az első öt év során feladatuk az áruérc szállítása volt. A második öt évben az üzemegység feladata egészen megváltozott.

Ettől kezdve munkájuk szoros kapcsolatot kepez a bányák és az ércdúsítás között. Feladatuk a bányából kapott ércet vegyi feldolgozásra alkalmassá tenni és továbbítani a vegyi üzemhez. A legutóbbi időben még egy döntő feladat és cél áll az üzemegység előtt, ez pedig a következő: A feladásra szánt ércet úgy kell szelektálni — a gazdaságosság elvei szerint —, hogy vegyi feldolgozásra és perkolációra is kerüljön. Röviden: feladatuk, hogy az eddig meddőként kezelt ércet a leggonoszabb válogatás mellett perkolációra adják, s így egyetlen tonna se menjen veszendőbe.

Munkájukat az utóbbi két évben a leggonoszabban végzik. A vállalati terv teljesítéséhez ugyanis szükséges, hogy az osztályozó a maximális feldolgozást produkálja.

A vállalati fémterv teljesítéséhez nagyban hozzájárult azáltal, hogy az osztályozott mennyiséget az utolsó években többszörösére emelte. Jelenlegi termelésük éppen há-

romszorosa az öt évvel ezelőtti termelésnek. Ezek után azon sem lehet csodálkozni, hogy az üzemegység az elmúlt négy esztendő alatt háromszor lett első az üzemegységek közötti munkaversenyben.

Ezt a dolgozó kollektívát egy olyan műszaki vezetőség irányítja, amely évek során a vezetésben és a szakmai tudásban nagy tapasztalatra tett szert. Eppen ezért a dolgozók és műszakiai között kiváló munkaviszony jött létre.

Mi segítette még elő a mennyiségi és minőségi munka javítását? Ezek közé tartozik az osztályozógépek rekonstrukciója, illetve a rekonstrukció után ezeknek a gépeknek az állandó, folyamatos tökéletesítése, a szállítószalagok korszerűsítése, s nem utolsósorban az utóbbi évek karbantartási színvonalának javulása. Ezek mind azt eredményezik, hogy kevesebb az üzemzavar, nagyobb az üzembiztonság, a gépek üzemidejének nagyobb a kihasználtsága.

Az üzemegység ez év augusztusában, a jubileumi év második felében olyan eredményeket ért el, amelyek minden eddigi munkáját túl szárnyalják.

— nár —

MECSEKI

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM

ÁRA: 80 FILLÉR

1967. NOVEMBER 7.

Görög szakszervezeti vezető felelőse Pécssett

Tartalomból:

Élenjáró dolgozók köszöntése

Vállalták — teljesítették

Az „Ezüstkoszorú” jelvény várományosai

Örmény fiatalok látogatása vállalatunknál

Bátraké a szerencse

Sorsok és emberek

Vita az Utószezonról

Emlékezés

Kedves vendége volt az elmúlt napokban Pécsnek, Betti Ambatielosz, az ismert görög szakszervezeti vezető felelőse.

Első napi programjában el látogatott a Bánki Donát utcai Általános Iskolába, ahol dr. Köves Sándor, Szabó Istvánné és dr. Kincses Györgyné fogadták. A kedves vendég először egy görög órát látogatott meg, ahol az órát vezető tanárnő köszöntötte, majd a gyerekek mondták el üdvözlő szavait és görögül énekeltek. Ezután Betti Ambatielosz a Görögországban élő gyermekek soráról mesélt a gyermekeknek, Elmondotta, hogy sok görög gyermeket idős nagyszülei nevelnek, mert a szülők börtönben sínylődnek.

Kérte a gyerekeket, hogy tanuljanak szorgalmasan, hogy az itt szerzett tudással derék, hasznos dolgozói lehessenek hazájuknak.

Elmondotta, hogy az itt biztosított körülmények Görögországban csak nagyon keveseknek adatott meg. Nagy szeretettel és megha-

tottsággal vett búcsút a gyermekektől, hogy programjának következő állomására, a Mecseki Ércbányászati Vállalat központjába siessen.

A központ klubjában ekkorra már összegyűltek az itt élő görög családok. Elsőnek Rácz Gyula, a vállalat SZB-titkára, majd Mikalisz Kutjandisz köszöntötte.

Kerékgyártó Beláné

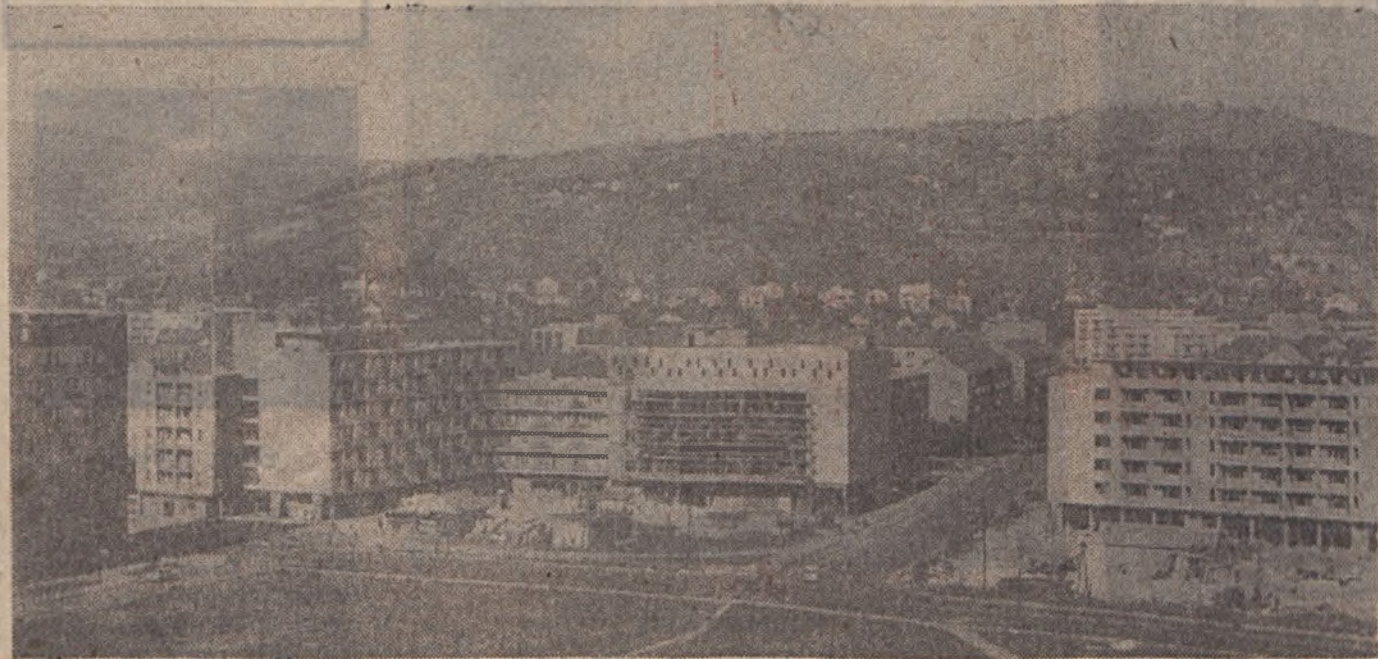
Baráti találkozó

I-es üzemi KISZ-szervezetünk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója ünnepségsorozatának kezdő lépéseként szeptember 26-ra meghívtunk egy, az Expressz Utazási Iroda szervezésében Pécssett tartózkodó 25 tagú szovjet turistacsoportot. A szovjet csoport fiatalokból állt: 13 nővel és 12 férfival ismerkedtünk meg. Tervezett programunkat sikerült megvalósítani. Ezt talán annak is köszönhetjük, hogy közülünk nagyon sokan tudtak oroszul és németül. E két nyelven volt a társalgási nyelvünk.

A közös vacsora után ismertettük eddigi gazdasági és politikai eredményeinket, ajándékokat adtunk át és ajándékot kaptunk, majd rövid, szellemes játék következett és tánc. A hangulatra jellemzően barátaink vállalták, hogy inkább a városi busszal és gyalog mennek szálláshelyükre, a Fenyves-szállóba, csak tovább maradhassanak.

Célunk az volt, hogy megismerkedjünk szovjet fiatalokkal, mélyítsük a szovjet-magyar barátságot. Ugy érzem, ez teljes mértékben sikerült. Közülünk többen levelezés formájában továbbra is fenntartják a kapcsolatot. Maradandó emlékü este volt mindnyájunk számára.

TÓTH JÁNOS

Épülő, szépülő városrészünk: Újmecsekalja, 1967. november 7.

Köszöntjük az élenjáró dolgozókat

PECZÖLI LÁSZLÓNÉ

Az ércdúsító üzem kémiai laboratóriumában kiegyensúlyozott, megbízható munkát végez Peczöli Lászlóné. Ennek köszönheti vezetőinek elismerését és a Kiváló dolgozó címet.

ÖZDI JÓZSEF

A jubileumi versenyben szocialista brigádjával — melynek vezetője — a heveder felújításokban vált ki minőségi munkavégzésével és mennyiségi eredményeivel.

KOVÁCS IMRE

Az ércdúsító üzem egyik anyagkiadója, aki mindig előzenyven, nagy szorgalommal és megbízható anyagismerettel látja el feladatát. Kiváló dolgozó.

Egyszerű délelőtti

Egyszerű délelőttinek indult. A programot már előző nap megtudtuk: látogatás a Kremlben és a Lenin mauzóleum megtekintése.

Napokkal előtte egy este a mauzóleum előtt sétálva arról beszélgettünk, hogy „vajon nem túlzottan profán dolog ez, hogy ezreknek és ezreknek mutogatták Lenint.”

Akkor még így fogtuk fel. Kívülről nézve, valahogy elmentmondásnak látszott: a mauzóleum tömör, egyszerű és mégis rendkívül pompát és méltóságot sugárzó épülete — és vele szemben a csoszogva vonuló, beszélgető, kíváncsi tömeg. Mondom, akkor még így képzeltük el.

Utána jött a délelőtti. Sétá a Kremlben. Rettegett Iván koporsója, a nagy ágyú, a szláv gótika jellegzetes freskói, a kongresszusi palota és az évszámok tömege kavargott a fejemben.

Egy hetet, vagy talán egy hónapot kíváncsi nézelődni való, egy fél délelőtti.

Elindultunk a mauzóleumhoz, és én még mindig csak ezt a kíváncsiságot éreztem.

És a tömeg látszatra igazolt. Valóban nevetgett, csoszogott, tolongott. Hogy mekkora tömeg, ezt nem is emlegetem. A zuhogó esőben nyugodtan, szinte kedélyesen ácsorogtak, lépegettek előre.

Amikor beléptem a mauzóleum kapuján, akkor kezdtem megérteni az egészet. Magamon mértem le a változást és értettem meg, hogy minden, ami ott történik, az nagyon távol áll a mutogatástól, hogy ezek az emberek velem együtt nem kíváncsiságból utazzák át a fél világot, jönnek el ide, és esetleg ácsorognak órák hosszat a szakadó esőben. Ott értettem meg, hogy az ember nem azért megy oda, hogy elmondhassa — hanem, hogy érezhesse — láttam Lenint. Azután néhány perc és rájöttem, hogy fölösleges volt az aggodalom.

Fölösleges volt, mert ott bent senki nem csoszogott, senki nem beszélgetett, az arcokon nem kíváncsiság, hanem valami egészen más volt. És, ahogy ott elvonultunk, talán mindnyájan arra gondoltunk, hogy milyen fiatal volt. Hogy mennyit alkothatt volna még — milyen önző az ember — értünk.

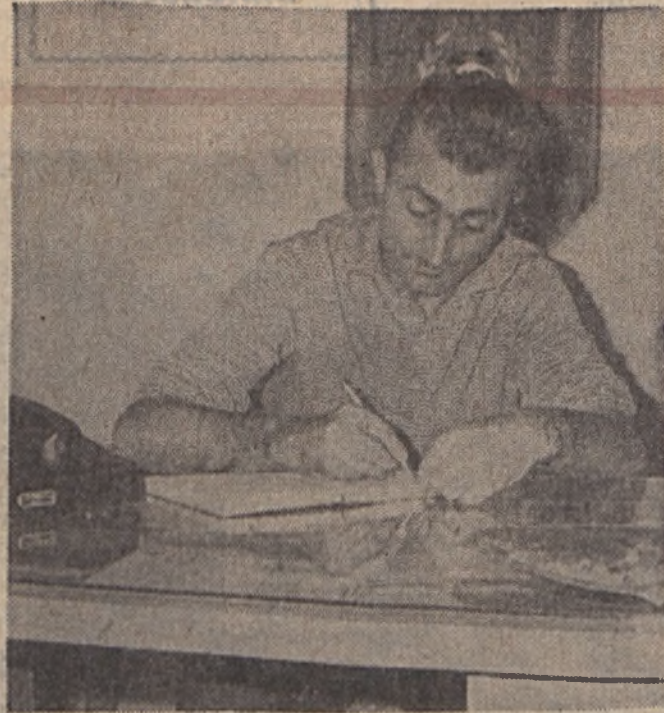
Másnak az a nap csak egy egyszerű dátumot jelent — nekünk azt, hogy akkor jártunk Leninnél.

Palásthy József

Az ércdúsító üzemből legjobban dolgozók között közel 100 000 forintot osztanak ki jutalomként a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére. Ebből az összegből 10 000 forintot a versenyben legjobban működő üzemegység kapja.

*

1967. év első három negyedében az ércdúsító üzem több mint kilenc millió forint értékű inkurrens és selejt állóeszköz felmérését végezte el, mely az üzemnek az értékesítések után közel egymillió forintos amortizációs csökkenést eredményez. A további felmérések folyamatban vannak.

FÁBIÁN LAJOS

Az osztályozó üzemrész vezetője. Az 1967. évben elért osztályozási eredményekben kiváló irányító tevékenységének komoly szerep jutott.

Visszapillantás az elmúlt három esztendőre

Amit vállaltunk — teljesítettük

A szolgáltató üzem 1964. szeptember 1-én egy új üzemegységgel gyarapodott. Ugyanis a vállalat-vezetőség alapos megfontolás után, jó előrelátással a földalatti szállítást nem a bányáüzemek egyikéhez csatoltan, hanem egy semleges üzemhez, a szolgáltató üzem szervezete alá helyezte. Az új üzemegység dolgozóinak a megalkulásuk után igen sok nehézséggel, szervezési, technikai és személyi kérdéssel kellett megküzdenie, amíg munkájuk zökkenőmentessé vált. Ezekből néhányat felsorolunk.

A kollektíva megszervezése

Az első nehéz feladat az üzemvezetőségre hárult. A feladatok megoldására megfelelő kollektíva megszervezése és létesítése. Ugyanis ezt a kollektívát több foglalkozási ágból, illetve munkakörök-ből kellett kialakítani. Nevezetesen mozdonyvezetők-ből, mozdonyszerelők-ből, vágárok-ból, vasútkarbantartók-ból, ereszkécsatlósok-ból, iparosok-ból, fékezők-ből, külszíni döntők-ből, csillések-ből stb. További feladat volt a részleg-vezetőségnek megfelelő szakmai gyakorlattal és tapasztalattal rendelkező szakemberek-ből való kiválasztása. Ennek a feladatnak a megoldásában a vállalat vezetősége és a termelő üzemek is jelentős segítséget nyújtottak — a Szolgáltató Üzemek — több dolgozó áthelyezésével.

Az üzemegységnek első feladata volt a folyamatos személy és anyagszállítás lebonyolítására a műszaki feltételek biztosítása. Itt két területen volt sok tennivaló. A szállítópályák feljavítása és minden műszakra az elegendő számú mozdony biztosítása. A technikai feladatok megoldásával még egy nehéz probléma jelentkezett, a többi üzemből áthelyezett és az újonnan felvett dolgozóknak a munkaterület ismeretlensége és az egész kollektívának az új szervezetbe való beilleszkedése.

Az utóbbi probléma megoldásában a gazdasági vezetőket nagyon komolyan segítette a pártszervezet, szakszervezet és a KISZ. A társadalmi szervek, különösen az első időszakban a fellépő üzemzavarok esetén sokat foglalkoztak az elkedvetlenedett dolgozókkal, akik még nem szokták meg az új munkahelyet. Egy másik nem lekezdő szubjektív tényező volt az új részleg dolgozóinak és vezetőinek munkájára, a termelő üzemek bizalmatlansága. Ugyanis az volt a véleményük, hogy az üzemegység

nem fogja tudni megoldani a II. és III. sz. bányáüzemek, valamint bányászati aknamé-lyítők bányaszállítási problémáit.

A munka igazol

Ezekkel a véleményekkel szemben a kezdeti időszak eredményei már az ellenkezőjét igazolták. Az első 8 hónap alatt ugyanis a napi átlagszállítás 23 százalékkal, az egy főre eső csilleszállítás 33 százalékkal növekedett.

A kezdeti eredmények lekezdőek voltak, de újabb és újabb problémák jelentkeztek. Ilyen volt a megfelelő kádertánpótlás. Különösen a mozdonyvezetők létszámát volt nehéz szaporítani. Másik nagyon komoly probléma volt a csilleminősítő állomás külszíni helyezésére. Közben Bakonán az akkumulátoros mozdonyszállításról áttértünk az átalakított felsővezetékes mozdonyszállításra, amely egyszerűbb, üzembiztosabb, és olcsóbb az előbbinél. 1965. év szeptember hónapban megkezdtek a végleges csilleforgalmi létesítmény kivitelezését és ezek a munkálatok kerekén egy esztendőttel vettek igénybe. A beruházási munkák mellett a szállítási részleg dolgozói munkájukat kiválóan végezték el. Ezt a beruházási munkák befejezésével egy műszaki értekezleten a vállalat igazgatója a következőkkel igazolta. „Ezre sem vettük az üzemek csilleállításában, hogy a végleges csilleforgalom építése folyt”. Ez a megállapítás a legnagyobb elismerés volt a részleg dolgozói munkájára. A részleg szállítási tevékenységének fejlődését mutatja, hogy ez év júliusáig az egy napi átlagszállítás az átszervezés óta több mint kétszeresére nőtt, miközben a szállítási költség gazdasági mutatói jelentősen javultak.

Az állandóan javuló eredmények kialakulásában döntő szerepe volt dolgozóink odaadónak, jó munkájára, a szocialista brigádmozgalmának. Részlegünk 5 szocialista brigáddal az évben a Szocialista részleg megtisztelő cím elnyeréséért küzd. A sok jó dolgozónk közül néhányat név szerint is megemlítenek, akik a részleg születésétől a mai napig kiválóan végzik feladataikat, ezek Imre István részlegvezető helyettes, Szabó László és Puska Ferenc diszpécser, Lárinc János és Czigler János felvigyázók, Gábor István, Péter József és Mészáros Béla csoportvezetők, Brandt Henrik villanyszerelő, Lakosa Gyula, Gáspár Pál, Izmény Jenő mozdonyvezetők, Lakatosok, Bárány Péter, Füst János, Komáromi István, József László, Horváth József és Fán-csik Jenő mozdonyvezetők, Tóth Mihály, Novák József, Hári István és Pethő István ereszke csatlósok, Nemes István, Hadnagy Ferenc, Sebestyén Mihály, Fáy István vasútfenntartók, Bata István, Domonkos András, Bencze József, Horváth Ferenc, Bagó Vince külszíni csillések.

A részleg munkavédelmi helyzetéről az Ércbányász folyó év 11. száma részletesen beszámolt és ismételt elismeréssel kell megemlíteni a munkavédelmi aktívák segítségét, élükön Klein János munkavédelmi csoportvezető és Polyák Dénes biztonsági megbízottal.

Nem volna teljes a beszámoló, ha nem emelnénk ki a szocialista termelés nélkülözhetetlen motorjait a párt és társadalmi szervek munkáját. 1965. decembereben alakult meg részlegünkkel a párt-szervezet. Kommunistaik érezték és tudták, hogy az alapszervezet megalakulása nagyobb felelősséget és több munkát jelent. Tudtuk, hogy feladataink jó megoldása csak az egész kollektívánk teljes bevonásával lehetséges. Ebben pedig a műhelybizottság segített jelentősen. A legnagyobb gondot alapszervezetünknek mégis üzemegységünk fiatal dolgozóinak politikai nevelése, a KISZ-szervezetbe való tömörítése, jól működő ifjúsági szervezet üzemegységünkkel való megteremtése jelentette. Üzemegységünk dolgozóinak nagy része még fiatal. Ezekből a fiatalokból kívántuk kinevelni hiányzó munkatársainkat. Mozdonyvezetőket, csatlósokat, felügyeleti személyeket. Ma már elmondhatjuk, hogy sikerrel.

Megbecsülik munkánkat

Az elmondott közös munka eredményezte, hogy részlegünk dolgozói a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójára tett vállalásokat teljesítették. Ennek egyik legfőbb mutatója, hogy megszüntek az üzemek korábban túl gyakori reklamációi. Ma már ilyenek nagyon ritkán fordulnak elő. Az üzemek megbecsülik munkánkat, elismerik erőfeszítésünket. Cé-lunk ennek az elismerésnek továbbra is elegendő tenni.

Vereckei Lajos

HALÁSZ ALADÁR

TÓTH ISTVÁN

több mint 10 éve dolgozik vállalatunknál. Tóth István az Ércdúsító Üzem gépészetének lakatos csoportvezetője. Több-szörös kiváló dolgozó és sok szakmának nagyszerű ismerője. A jubileumi versenyben kimagasló eredményt ért el.

a műszerkarbantartó elektronikai csoportjának vezetője. Feladata — melyet példamutatóan lát el —, hogy a laboratórium és a vegyi üzemegység elektronikus műszereit, valamint a bányáüzemek robbantógépeit javíttassa, karbantartassa, üzembiztos működését szavatolja. Ezen kívül kiváló társadalmi munkás.

Brigádunk a hármas jelszó tükrében

— Fiatalos
lendület
— Ésszerűsítések
— Társadalmi
munka

Laboratóriumunk kollektívája 1963-ban határozta el, hogy a brigádmozgalom hármas jelszavának megvalósítása érdekében 13 fővel komplex brigádot alakít.

Azóta több mint 3 év telt el, amely idő meghozta gyümölcsét: mind a gazdasági ténykedés, mind a szocialista emberreformálás terén komoly fejlődés mutatkozik.

Brigádunk magját a törzsgárda tagjai képezik, akik 1954–1956-ban kerültek a vállalatához és 1957–58 óta már a laboratóriumban dolgoznak. Ezeket az embereket a hosszú éveken át tartó együttléte, a munkahelyi problémák közös megoldása kövcsolta össze. Azóta igyekeztünk közelebb kerülni egymáshoz, mint ember az emberhez, mint barát a barátához. Együtt örültünk, együtt vigasztalódunk. A tagság jelenlegi összetétele az 1963–64-es években alakult ki. Ők is igyekeztek beilleszkedni a kollektívába, fiatalos lendületet és friss vérkeringést hoztak. Brigádunk jelenlegi létszáma 18 fő. Végül a brigádösszetétel jellemzését illetően ki kell emelni azt a tényt, hogy brigádunk ereje, az előbb elmondott tényezőkön kívül, komplex mivoltában rejlik. Ezt azt jelenti, hogy brigádunkban a mérnökök, technikusok és laboránsok kollektívája egymásra támaszkodva, lépésről-lépésre teljesíti azokat a feladatokat, gazdasági és kollektív vállalkozásokat, amelyek közül néhányról kívánok beszámolni. Az első, majd az utána következő szerződésekben híven kidomborodott az a törekvésünk, hogy lépést tartva a fejlődéssel gyors és pontos mérési módszereket dolgoztunk ki.

Az ésszerűsítések bevezetésével a meglévő elemzési módszereket gyorsabbá és megbízhatóbbá tettük. Ennek alapján sikerült az emulációs és egyensúlyi koeficiens meghatározási módszert tökéletesíteni. Az EDÜ kémiai-technológiai oldalmintáinak rádiometrikus úton történő meghatározásánál komoly szerepet vállaltunk. Igyekeztünk segítséget nyújtani a módszer bevezetése tekintetében. Feladataink közé tartozik még a ritka-földfémek, valamint a perkolációs gyanták mérése, amelyeket üzemünk technológiai üzemegységétől kapunk. Ennyit talán a gazdasági vállalkozásokról.

Brigádunk is felismerte, hogy a még hatékonyabb közösségi munkának, a tudatosabb egyéni cselekvésnek alapvető feltétele az alaposabb politikai és szakmai tudás. A nagyobb tudás és jártasság anyagi, gazdasági erővé válik, de politikai erő is jelent. A kéthetenkénti rendszeresen megtartott politikai tájékoztatók során, vitavezetőnk segítségével egy-egy kiemelkedő politikai esemény tükrében kielemezzük a politikai helyzetet, megvitátjuk a problémákat. Szakmai továbbképzéseink célja abban rejlik, hogy a laborban levő elemzési módszereket, valamint az alkalmazott korszerű berendezéseket tagságunkkal

megismertessük. Tehát, a műszerek kezelését ne automatiként végezzük, hanem tudjuk azt, amit teszünk, ismerjük a lejátszódó fő fizikai folyamatokat. Ami a szakmai továbbképzés fejlesztését illeti, brigádunk az év elején azt tervezte, hogy egy szocialista országbeli brigáddal vagy hasonló laboratóriummal kapcsolatot vesz fel. Így egyes vállalatok brigádjaihoz hasonlóan, lehetővé válhatott volna a közös tapasztalatcsere, valamint egy szorosabb, testvéries jellegű kapcsolat létrehozása. Sajnos, ez az idén

csak terv maradt, de reméljük, hogy a jövőben sikerül megvalósítani.

Brigádtagságunk egy része, számszerűleg 7 fő állami oktatásban vesz részt. 2 fő a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetemen, 1 fő a Marxista Középiskolában tanul. Ez komoly mepróbáltatás elé állítja a brigádtagot, de a brigádot is. A vizsgákra való felkészülés idején kevesebb létszámmal kellett megbirkózni a laboratóriumra háruló feladatokkal.

Fröhlich Gyula

Az „Ezüstkoszorú” jelvény várományosai

Az Ercsúsi Üzemben hét olyan szocialista brigád működik, melyek közül egyik sincs közvetlen kapcsolatban a termeléssel. Munkájukkal és vállalkásaikkal mégis a leg-hatékonyabb segítséget nyújtják a termeléshez.

A hét brigád közötti nemes versengésben. Ódor Lajos elvtárs vezetésével a „Joliot Curie” szocialista brigád áll az élen. Különösen a jubileumi évben, valamint a jubileumi hónapban tűntek ki. Az első három negyedévében 30 000 forintos önköltségeként érték el, valamint olyan plusz munkát végeztek — elemzések terén —, melyek egy fő létszámmegtakarítást jelentenek. Az egész évre vállalt társadalmi munkaóráikból valamennyit teljesítették.

A brigád tagjai között van olyan, akit a belügyminiszter kitüntetett és szép számmal olyanok, akik munkájukért többszörösen jutalomban részesültek.

A „Joliot Curie” szocialista brigád hat évvel ezelőtt alakult és azóta egyenletes munkájuk, jól összekovácsolt kollektívájuk, eddig elért kiváló eredményük folytán az „Ezüst koszorú” jelvény jogos várományosai.

Ennek tudatában november 1-ig a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére valamennyi vállalkozat becsületesen teljesítették.

A jubileum nemes vetélkedő — említett hét szocialista brigád közötti — győztese mellett megérdemlik az elismerést.

Farkas Mária

CÉLUNK:

a Kiváló laboratórium cím elnyerése

Évek óta foglalkoztat bennünket az a gondolat, hogyan lehetne laboratóriumunkkal részt venni a szocialista munkaversenyben a Kiváló laboratórium cím elnyeréséért. A problémát egyedül a termelési mutató számszerű meghatározása, illetve kiértékelése jelentette, mert az egyéb versenyszempontok tekintetében (például munkavédelem, munkafegyelem, újítás) egyértelműen alkalmazható a laboratóriumban is ugyanúgy, ahogy a termelői üzemegységeknél.

Az ércdúsító üzem kémiai laboratóriumának dolgozói elhatározták, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére ez évben kidolgozzák a termelési versenyfeltételeket és beindítják — most már reális alapon — a munkaversenyt. Versenyprogramunkat úgy állítottuk össze, hogy az a legközvetlenebb módon szolgálja a gazdaságos termelést, hogy minden egyes műszak, illetve üzemrész munkáját hatékonyan segítse.

Eppen ezért az alábbi ismertetésben — mely feltételezhetően a vállalat többi laboratóriumát is serkenti egy sajátosságaiknak megfelelő versenyprogram kidolgozására — főleg a kulcsfontosságú elemzések konkrét kiértékelésére törekedtünk a laboratóriumi tevékenység átfogó kiértékelésével szemben.

A laboratórium munkavégzés tekintetében 2 fő részre osztható:

1. Üzemviteli elemzők, akik változó munkakörökben dolgoznak.
2. Üzem ellenőrzők, akik egy műszakban dolgoznak.

Az üzemviteli elemzéseket végzők feladatát, illetve munkájuk kiértékelését két részre bontottuk:

- a) A mintavételi törzsfában előírt összes munka mennyiségi elvégzése és adatszolgáltatása.
- b) Kulcsfontosságú elemzések és mérések minőségi elvégzésével, illetve javításával.

A mennyiségi munka értékelését a tárgyilagosság érdekében a fődiszpécser értékelik.

Hánytalan, pontos, időben történő adatszolgáltatás	1,0 pont
Kulcsfontosságú elemzések teljesítése, minimális elemzés elmaradás esetén	0,5 pont
Hányos munka, illetve adatszolgáltatás esetén	0,0 pont
Időben történő adatszolgáltatás esetén végzett többletmunkáért (törzsfában előírtan felül) mintavételként és elemzés-ként	0,03 pont
(Ez esetben a maximális pontszám 0,5 lehet.)	
A mennyiségi munkáért hetenként előírt pontszám	6,5 pont

A műszakonként elérhető 1,0 pont négy fő jól szervezett kollektív munkájának az eredménye. A többletmunkát minden esetben a kiértékelést is végző fődiszpécser értékeli el a gazdaságosabb termelés érdekében.

A minőségi munkát az üzemviteli főbb elemzéseknél a laboratórium vezetője értékeli a következő pontozási szisztema alapján:

1966. évben elért átlagos teljesítményért	2,0 alappont
1966-os eredményénél jobb minőségi munkáért	2,0 többletpont
1966. évinél rosszabb munkáért	2,0 pont elvonás

Tehát műszakonként a négy fő csoport részére 5 kulcsfontosságú minőségi elemzési munkáért a heti pontszám 10 pont.

A pontosabb elemzésre való ösztönzés érdekében a minőségi munkát a tervezett összpontszám 60 százalékában, míg a mennyiségi munkát és gyors adatszolgáltatást az összpontszám 40 százalékában állapítottuk meg.

Az öt műszakban dolgozóknak a hetenként előírt pontszám 80,0 pont. Ez a teljesítmény a 100 százalék.

Az üzem ellenőrző csoport munkájának értékelése a fenti elvek alapján történik azzal a különbséggel, hogy a mennyiségi munka határidőre történő elvégzését az üzemrész vezetői pontozzák, míg a minőségi munkát a laboratórium vezetője értékeli.

Ki kell emelnem azt, hogy az ellenőrző vizsgálatokat teljes egészében a kísérleti kutató üzem laboratóriuma és más vállalatok laboratóriuma végzik, s ez a visszaélési lehetőség is kizárja.

Előírt heti pontszám:	
mennyiségi munkáért	16,5 pont
Előírt heti pontszám:	
minőségi munkáért	8,5 pont
Összesen:	25,0 pont

A laboratórium egész kollektívájának 1967. március 1-től — a verseny kezdetének időszakától — december 31-ig 4550 pontot kell elérni.

A Kiváló laboratórium cím elnyerésének feltétele, hogy ezt a pontszámot 10 százalékkal túlteljesítsük, vagyis összesen „termelési eredményként” minimálisan 5000 pontot tudjunk felmutatni.

Komoly erőfeszítésünkbe kerül, hogy az év végi kiértékelés után ezt a megtisztelő címet kiharcoljuk, melyhez a legnagyobb lendületet a heti versenykiértékelések biztosítják. Eddigi eredményeink kiegyensúlyozottak, biztatóak.

Dr. Hadobás Béla

Nagy ünnep, nagy verseny, kiváló eredmények

Üzemünkben az elmúlt esztendőben is érték el jó eredményeket az egymással versenyző üzemrészek, szocialista brigádok, sőt, még az egyéni dolgozók is külön-külön. De az 1967-es esztendőben lényegesen nagyobb eredmények születtek. Igen, mert jobb a versenyszervezés, az értékelések nem vártnak magukra egy-egy időszak lezárása után, több helyütt napi értékeléseket is végeznek, az üzemben bevezetett mozgóbérezési forma is serkentő hatású volt áttelelezten, s a legnagyobb lendületet az adta, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulóját ünnepeljük ebben az esztendőben.

Igy találkozott kiegyensúlyozott összhangban ez évben az Ercsúsi Üzemben is a dolgozók munkájának és politikai életében az az öntudat, mely egész társadalmi munkát hivatott jellemezni.

Az éves és terjedelmében igen széleskörű versenyfelajánlást, az elért nagyszerű eredményeket a versenybizottság rendszeresen értékeli, melyeket itt részletezni képtelenség volna.

Azon túlmenően, hogy az 1967-es esztendő jubileumi év és a termelési eredmények tükröződik is, az internacionalista ünnep közeledtével október hónapban az üzem, szinte valamennyi dolgozóját érintően, külön felajánlásokat is tett, azaz szeptember utolsó napjaiban valamennyi üzemegységtől befutott a versenybizottsághoz a reprezentáns munkafelajánlás.

Az üzemegységek vezetői és társadalmi szervei különféle módon foglalkoztak ezeket a felajánlásokat, de valamennyien olyan túlteljesítést ígértek benne, melyek első pillanatra szinte megvalósíthatatlannak látszóttak. Most már világosan kitűnik, hogy az üzemegységek el is érik a felajánlásokban maguk elé tűzött feladatokat.

Az Ercsúsi Üzem üzemegység dolgozói a termelési mutatókat 105 százalékra vállalták teljesíteni, az időarányos kiértékelés szerint 118,1 százalékon állnak. A törőőrli üzemegység 111,6 százaléka teljesítette a 110 százalékos felajánlását. A vegyi üzemegység mintegy 116,7 százalékos teljesítményt ért el. A gépészeti üzemegység ugyancsak rendkívüli aktivitásról tanúskodik. Októberben a három pontban foglalt vállalkozat 18,2 százalékkal teljesítették túl.

Az igen jó és egymáshoz viszonyítottan szoros eredmények ilyen felsorolása, ha száraz adat is, bizonyítja azt a lelkesedést, azt a megfeszített kemény munkát, melyet az említett munkaterületek az ünnepi hónapban produkáltak.

Az Ercsúsi Üzem ez évben végzett munkájával az októberi hónapban vállalt és teljesített versenypogramjával büszkén állhat vállalatunk, pártunk és kormányunk vezetői elé: mert méltóképpen ünnepeli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulóját.

Pálos János

Találkozás színművészekkel

Érdekes vita

az „Utószezon” című magyar filmről

Bíró Yvette megnyitja a vitát

Lassan hagyományossá válik, hogy évről évre ismétlődő magyar játékfilmszemle résztvevői felkeresik vállalatunkat és egy film kapcsán, azt értékelve elbeszélgetnek a dolgozókkal. Idén az „Utószezon” Fábri Zoltán nagysikerű filmje volt a vitatéma. Problematikus a film, s ezért szenvedélyes vita ígérkezett, hiszen eltért a hír: itt lesz a film rendezője és a főszereplő Páger Antal. Aztán módosult a hír: Páger helyett a film egy másik szereplője Szendrő József jön. A végén Fábri helyett is meg kellett elégedni a film dramaturgiájával, Bíró Yvette-el.

Október 25-én zajlott le a találkozó a Ságvári Művelődési Házban. A már említettekén kívül jelen volt még Tamási Eszter, a TV népszerű bemondója és több külföldi — svájci, osztrák, nyugat-német és spanyol — filmkritikus. A baráti hangulatú találkozó résztvevői nyíltan el-

mondták: mi tetszett a filmben és mivel nem értettek egyet. Weszl László például a film befejezésével nem értett egyet; szerinte az öngyilkossági kísérlet jeleneténél kellett volna befejezni a történetet. Németh János a vetülő jeleneteket kifogásolta; sokan csak azt látják a filmben, ezért nézik meg, az igaz értékek elsikkadnak szemükben. Többen számonkérték: miért van sok burleszk-elem ebben a komoly problémát fessegető filmben. Kartali István a Fábri-tól megszokott cselekményességet hiányolta, s felvetette a kérdést, miért lépett a rendező Fellini és Antonioni útjára.

A legnagyobb vihart Rózsa Antal felszólalása kavarta: egészében elutasította a filmet, mint feleslegest. Többen vitába szálltak vele és igenis szükségesnek tartják, hogy beszéljünk — és sokat beszéljünk arról, amit a film mond nekünk.

A felszólalások egy részére Szendrő József színművész válaszolt és elmondta, milyen körülmények között született a film. Beszélte Fábri munkásságáról, rendezői lelkiismeretességéről és megállapította: lehet vitatkozni a filmmel, egyet nem érteni vele, de azt nem lehet tagadni, hogy milyen művészi munka és a benne előforduló hibák csak fokozzák értékét.

Bíró Yvette dramaturg vitázójában arról beszélt, hogy senki sem húzódhat vissza önmagába a világ szörnyűségei elől. A film célja az volt, hogy kellemetlen élmények, szinte elviselhetetlenül szörnyűséges jelenetek árán rázza fel a nézőt és emlékeztesse a borzalmakra, amik két évtizede körülöttünk tomboltak és amelyek a világ más részein azóta is jelen vannak és aminek nem fordíthatunk közömbösen hátat.

Hársfalvi István

Bátraké a szerencse

Rövid interjú ifjúsági brigádok vezetőivel

Maga az alcim annyit árul el, hogy ifjúsági brigádok helyzetéről lesz szó, valamint azt, hogy „rövid” interjú. Valóban rövid, hiszen a XX. század embere rohan, siet, így tehát egy interjú is csak rövid lehet.

Előljáróban meg kell vallanom, hogy nehéz órákat éltem át addig a pillanatig, amíg az első kérdést fel nem tettem. Állandóan az járt az eszemben, hogy mit is lehet kérdezni olyan csapatvezetőktől, akik az utóbbi években számtalan versenymozgásban hallatták szavukat, akik termelési eredményekkel, társadalmi munkák teljesítésével hívták fel magukra a figyelmet. Közben valóságos lelkiharcot vívtam önmagammal, döntöttem, mondván, hogy már a régi rómaiak is azt tartották: „Bátraké a szerencse”.

Tehát megkezdődött a beszélgetés. Tapintatlan dolog lenne azonban tőlem, ha nem mutatnám be először is a rövid kis beszélgetés résztvevőit: Kalocsai Gyula — 39-es szocialista brigád vezetője, Rabb János — 35-ös fejtési csapat vezetője és Majorosi László, a 63-as vágathajtó csapat vezetője.

Rabb Jánostól és Majorosi Lászlótól azután érdeklődtem, hogy mivel magyarázható a csapat szép teljesítménye, hiszen úgy tudom, a 35-ös csapat jelen pillanatban 163 százalékon áll szakmánya teljesítményben?

Kérdésemre elmondották, hogy jó a csapatszellem, az összefogás, emellett a termeléshez szükséges anyagok időben és rendben érkeznek a munkahelyre, tehát nem hátráltatják a csapatot a munkában. Az is igaz ugyan, hogy a jelenlegi munkahely nagyon jó, valamint az is, hogy a gép- és szerszámlátogatás is jó, ami döntően befolyásolja a termelés kimenetelét, a jó eredményeket. Egy kifogás merült fel, mégpedig az, hogy a munkahelyek előkészítettsége nem a legmegfelelőbb, erre a körletvezetésnek nagyobb gondot kelene fordítani az előkövetkező időben.

— Kalocsai elvtárs, Ön mivel indokolja a kiemelkedő ter-

teljesítést, történetesen azt, hogy a 39-es csapat, ahogyan a szakmánylapot nézegettem, 176 százalékon áll?

— Először azt tudom elmondani, hogy a csapatszellem kitűnő, jó a megértés, az összhang a csapat tagjai és a körletvezetés között — kezdve ezzel a választ Kalocsai Gyula, majd így folytatja.

— De azt is el kell mondanom, hogy a kiemelkedő eredmény annak is köszönhető, hogy mi már legalább egy hétre előre tudjuk és ismerjük az előkövetkező feladatainkat, a körletvezetéssel, geológussal és geofizikussal mindig megbeszéljük a problémákat az utólagos gondok, problémák, reklamációk elkerülése végett. A jó eredmény titka a fentiekben kívül még — folytatja a beszélgetést ez a kedves fiatal ember, aki legfiatalabb a csapatban, és máris ilyen komoly, felelősségteljes beosztásban nyújtja tudása legjavát, amit ember csak tehet —, hogy a felszerelés nagyon jó, hiszen csak jó felszereléssel lehet dolgozni. Ha valami meghibásodik, azonnal gondoskodunk annak megjavításáról, vagy ha szükséges, kicseréléséről. Azt is el kell mondanom, hogy bár a termelést közvetlenül nem folyásolja be a csapatot patronáló személy, de bizonyos esetekben mégis csak van jelentősége, hasznos, jó tanácsoknak, helyes irányításnak,

némely esetben kezdeményezésnek. Mi pedig ezen a téren is elégedettek vagyunk a „patronus” személyében.

— Milyen elgondolás alapján született meg az a brigádatározat, hogy elhunyt munkatársuk családjának fejéreként és havonta 30 Ft-ot adnak?

— Elképzelésünk volt, hogy mivel a csapat jól keres, csapatszellem is jó, törődünk egymással, ezért szándékunkban volt, hogy egy árva gyermeket segítünk, s ekkor határoztunk úgy a csapat tagjaival közösen, hogy elhunyt munkatársunk után két kicsiny árva maradt, így őket segítjük, hiszen nem nagy összegről van szó, de akiket segítünk, ott azonban nagyon szükség van erre — válaszolta Kalocsai Gyula.

Ez az emberség, összefogás segíteni akarás példakép lehet minden ember számára. Ezek az emberek nemcsak munkából, de emberségből is jóságból is jelesre vizsgáztak. Ekkor jutott eszembe Renárdnak egy igen szép és idevágó elmélkedése: „Nem is annyira az a nehéz, hogy jók legyünk, mint inkább az, hogy ne szégyeljünk jóságunkat.”

Befejezésül annyit csupán — hiszen rövid interjút ígértünk — remélem és hiszem, hogy még hallanj fogunk ezeknek a csapatoknak kiemelkedő teljesítményeiről, vállalásairól a munkában, emberséges és becsületes helytállásukról a magánéletben.

Mindannyiuknak jó egészséget, sok sikert és jó szerencsét kívánok! Tóth Márk

Vetélkedő a tisztelet jegyében

Felel a Rózsa Ferenc szocialista brigád.

Mikor a Ságvári Művelődési Otthon szocialista brigád klub vezetősége a szakszervezeti bizottsággal és a művelődési otthon vezetőségével karöltve elindította, nem számított akkor sikerre. Nem számított a dolgozók lelkesedésére és arra a nagyfokú tiszteletre, mellyel adóznak a munkásosztály nagy harcainak, harcainak.

Már sejtetőkön érezni lehetett azt az akaratot, hogy mind többet sajátítsanak el a történelem lapjaiból, mind jobban megismerjék október szellemét. De a közönségben tapasztalt felkészültségre még a legoptimistább szervező bizottsági tag sem számított. A szervező bizottság külsőségeiben is igyekezett olyat nyújtani, ami elősegítette a vetélkedő brigádok jó szereplését. Három középdöntő fejeződött be a cikk megírásáig, mindhárom komoly feladat volt a zsűrinek eldönteni a sorrendet. El kell azt is mondani, hogy a vetélkedő brigádok lelkesedése a zsűri tagjaira hatással van, hisz elfoglalt emberek, de minden vetélkedőn becsülettel sejtették igazságos döntéseikkel megállapítani a sok jó között a legjobbakat.

Men kell említeni Lábán János elvtársat, a II. sz. bányas-

üzem vezetőjét, Kósa elvtársat, a szolgáltató üzemvezetőjét, nem utolsósorban Tóth Béla elvtársat a zsűri elnökét. Meg kell említeni a Winkler Bányász-komplex, VII. Kutatócsoport, Rózsa Ferenc, Béke, November 7., III. szoc. körkép a II. üzemtől, a IV. üzem I. csop. és a III. üzem 29-es csapatát, akik kerültek a döntőbe.

A döntő november 2-án zajlott le, közönség előtt, a Petőfi Nemzeti Színház művészeinek részvételével.

Mire a cikk napvilágot lát, már ismert lesz a győztes, de már most megállapíthatjuk, itt nemcsak egy csapat fog nyerni, mint azt az EDÜ „Zalika Máté” szocialista brigádja írta a művelődési otthon emlékkönyvébe, hanem a vetélkedőn részt vett összes brigád.

Hornung László

Sorsok és emberek

Hazánk szocializmust építő életében természetes jelenség, hogy a kommunisták mindenhol ott vannak, ahol a munka nehezét végzik. De ott vannak azok a pártönkivültek is, akik munkájukon keresztül hitet tesznek és állásfoglalnak pártunk politikája mellett.

Ezekről az emberekről szeretnék írni és ezeket az embereket szólaltattam meg, hogy egyszerű, de nagyszerű életükkel, tetteikkel keresztmetszetet adjam bányászaink öntudatos rétegének.

26 éves, nős, egy gyermeke van, hivatala a bányászat. Halkszavú kiegyensúlyozott, mindenről szívesen beszél csak magáról nem akar semmit sem mondani. Honti Lajosnak hívják, szakvezető vágár az 1-es gyorsvágathajtó csapatban. Tizenhét éves korában kapcsolódott be a munkásmozgalmába és azóta összeforrt azzal, 22 éves korában lett a pártjának tagja és ahogy elmondja, azóta más lett az életének.

A munka az amiről szívesen beszél, meg a társairól, akiket az önzetlen ember szeretetével dicser, magasztal, nem sajnálva az elismerő jelzőket tőlük. Emléke lövön van, ugyanúgy, mint sikere, hisz 1965. februárja óta tagja a gyorsvágathajtó csapatnak.

„A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 30. évfordulójára indított munkaverseny első részén már túl vagyunk — mondja és ismerteti a további terveket, az elképzeléseket mindazt, ami életének értelmét adja. Az országos rekord a 203,5 m. csak egy állomása a mi életünknek — mondja, ahol meg nem állunk, ahonnan mindennap tovább megyünk. Nekem szép az élet, eddig mindent megadott és a csapat, ahol dolgozom, olyan biztonságot ad, amit mi akik ott dolgozunk kivétel nélkül érezzük.”

Tancsa József csapatvezető szakvezető vágár. Úgy is mondják róla, hogy a csapat esze. Tele ötlettel, elképzeléssel és egy olyan egészséges elégedettséggel, mely mögött az ember biztosan érzi az újabb sikert és a kitűnő ered-

ményt. Nős, két gyermeke van, 10 éve, hogy a vállalatnál dolgozik, 36 éves és a munkával szereshető számos elismerések birtokosa. Többszörös kiváló dolgozó, többször kapott miniszteri kitüntetést. Pártönkivül, de mint volt gazdasági cseléd gyermeke, érzi és érti a különbséget a múlt és a jelen között.

„Mi egyszerű emberek és én magam, figyelemmel kísérem azokat a rendelkezéseket, intézkedéseket, amelyeket a párt, a kormány kiad. A párt miértünk is dolgozik pártönkivültekért, és nekünk ezek az intézkedések tetszenek, mert meggyőzőek. Nagyon sokat olvasok, mert minden érdekelt, érdekelnek a sorsok, az emberek és minden, ami ezzel a kérdéssel összefügg. Fél évszázada már annak, hogy az 1917 őszén a világ térképen megalakult az első szocialista ország, szinte egy emberöltő. Meglepett és váratlanul ért az a megtiszteltetés, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50 éves évfordulója alkalmából a Szovjetunióba utazhassak. Olyan vágyam, olyan álmom teljesül, amiről beszélni csak a meghatottság hangján lehet. Látni, érezni mindazt, ami ezzel az elmúlt harcos 50 esztendővel összefügg nagyszerű és csodálatosan szép.

Mint bányász és ennek az ünnepségnek a tiszteletére született 203,5 m-es országos rekordnak a részese, viszem a hírt magammal. Mert mi, akik életünk egy részét a föld mélyén éljük, talán nem vesszük nagyképeségnek, de mindig az újabb eredmények elérésére törekszünk és azon törjük fejünket, hogy hogyan lehetne még többet adni. Szeretem a szakmámat, szeretem az embereket, kikkel együtt dolgozom. Nagyszerűek ők és nincs közöttük különbség. Egyforma a gondunk az örömről és az életünk is. Amit mi teszünk, amiért mi küzdünk, azt hosszú évek kemény munkája kovácsolta össze. Ennek az értelmét csak azok látják és tudják igazán értékelni, akik maguk is olyan lelkesedéssel, ambíció-

val és akarással dolgoztak, mint a mi csapatunk 40 embere.

Bozó Dezső szakvezető vágár a példamutató mintaképe, annyi jóhiszeműséggel és akarással, hogy az ember szinte megilletődik. Bányász izig-vérig, a jövő embere, hisz mindössze 28 éves. Párttag még a hadseregben lett. „Az életem minden rezdülése a mával függ össze és a szebb felé vivő holnappal. Ma már a bányász a legmegbecsültebb ebben az országban és ezt értékelni, erről beszélni sokat és sokféleképpen lehet. Aki velünk érez, annak látni is kell mindezt. Mi munkánkon keresztül foglalkunk nap mint nap állást a márt és a holnapért. Nős vagyok, a kicsit decemberre várjuk, tele izgalommal és aggodalommal, mert életemből csupán most már csak ez az egy hiányzik.”

Adrián Dezső szakvezető vágárral folytatnám a sort. „Nagy nálunk az öröm, most odahaza új lakásba költöztem kis családommal. A megbecsülésnek ez olyan elismerése, melyet csak jó munkával lehet ünnepelni. Én nem vagyok párttag, de a párttal érzek, mert az az enyém is és mindenkié, aki meg akarja hallani vagy meghallja annak hívó szavát. Így született az új országos rekordunk, amely nem az első és biztos vagyok benne, hogy nem is az utolsó lesz. A Nagy Októberi Szocialista Forradalmat és az annak tiszteletére indított munkaversenyt én és a társaim ezzel az eredménnyel köszöntjük, ezzel a 203,5 méterrel, melynél többet ebben az országban senki sem csinált, ilyen körülmények közt, mint amilyen a miénk.”

Sorsok, emberek, Harcos tettek és az eredmények mellett még hibák és hiányok is, de bizonyítékaik annak, hogy ami 50 évvel ezelőtt elkezdődött, nem állt meg a határoknál. A szocialista forradalom nálunk is egyre dússabb termést hoz.

Weszl László

Gazdára talált a tíznapos szovjetuniói útlevél

Az október 28-án lezajlott harmas rendezvény, melyet a KISZ Bizottságunk rendezett, legérdekesebb és legmozgalmasabbja a „Ki tud többet a Szovjetunióról?” vetélkedőjének döntője volt. A zsűfólasig megtelt Ságvári Művelődési Ház nagyertermében tíz csapat és nyolc egyéni versenyző lépett a „szorítóba”.

Nem is olyan nehéz!

A játékvezető szerepét egyéniben Eckert Péter, csapatversenyben Steinhöffer Károly töltötte be. A zsűri elnöke Selymes Ferenc elvtárs, a Magyar–Szovjet Baráti Társaság megyei elnöke volt. A verseny folyamán vállalatunk és a Tanárképző Főiskola két versenyzője a legnagyobb felkészültségről tett tanúbizonyságot. Szinte hihetetlennek tűnt a hallgatóság számára, hogy milyen sokoldalú tájékozottsággal kell rendelkeznie egy-egy versenyzőnek. Az első kérdésnél többen jegyezték meg: „Na, nem is olyan nehéz!” És ennek ellenére körülöttem mégis a fiataloknak fele nem tudott volna helyes választ sügni a versenyzőknek. Pedig a kérdés tényleg elég gyakran hallott dátum helyes megjelölése lett volna: Mikor kezdődött az első világháború? (Év, hó nap.)

De ahogy múltak a percek és következtek a fordulók, egyre jobban nehezedett a versenyzők helyzete. Csak egy példát hadd említsék: Minden versenyző kapott egy olyan fényképlapot, amely 15 különböző mesterséget ábrázol. A feladat nem volt egyszerű. A kepek megadott sorrendjében fel kellett sorolniuk a Szovjetunió 15 szövetséges köztársaságának nevét. A fényképlapra azért volt szükség, mert a mesterségek neveinek kezdőbetűi azonosak voltak egy-egy köztársaság nevének kezdőbetűjével. És mindezt a „gonosz” játékvezető csak öt perc gondolkodási időt adott.

Alig adták be a versenyzők a papírlapokat, amikor a mellettem ülő egyik fiatal fiú oldalbalbólt s a zsűri felé mutatva azt kérdezte: „Csak nem akarnak még morézni is?” És uramfia, akartak. Még pedig három perc alatt kellett az újdonsült táviráshoznak megfelelni egy kétszavas szöveget, amely tulajdonképpen feleletet adott arra, hogy a következő forduló kérdése milyen témakörből lesznek. Ez a két szó, ami úgy kezdődött, hogy „tá, titititá, tá, tititi”, a következő volt: tudomány, technika. Volt akinek sikerült. Igaz ugyan, hogy a jólelkű távirász nem teljesíthette a szolgálatot Ferihegyen, vagy bármelyik tengerjáró hajónkon, ha csak ilyen lassú adásra lenne képes.

Egyszerű kérdések

Es jött a tudomány, jött a technika. Harminc másodperc állt egy-egy versenyző rendelkezésére, hogy a kérdés, teszem azt „Ki alkotta meg az első szovjet elektronikus számológépet?” elhangzása után azonnal ezt a helyes választ adja: „Lebenyev”. Nem volt könnyűnek mondható az a kérdés sem, amelynek a válasza így kellett volna elhangozzon helyesen, a pillanatnyi „rövidzárlattal” küzdő fiatal számára: „A természetben előforduló láncreakciók egységtörvényeinek megállapításáért.”

Mi volt a kérdés? Egész egyszerűnek hangzott: „Miért kapott Nobel-díjat N. Szemjonov akadémikus?” Kedves Olvasó, döntse el Ön, hogy meg tudta volna-e fejteni?

Azután két fényképet kaptak bortükében a versenyzők. Két egyenruhás szovjet úrhajós arcképe. No, nem kell azt hinn, hogy emlékre, hanem azért, hogy megállapítsák, ki a két szovjet úrhajós? És hogya most esetleg arra gondol az olvasó, hogy Gagarin és Tyerescova, akkor téved. Őket ugyanis könnyebb lett volna felismerni, mint!

Popovics, vagy Nyikolajev világűrűrhódítókat.

Már a tervezett versenyző végéhez közeledett az óra mutatója, amikor nyakkendőiket egyre tágra nyitó és egyre jobban izzadó kiszistáinknak arról kellett tanúbizonyságot adni, hogy mennyire ismerik a híres szovjet művészeket. Hat művészeti ág eszközei és művelői voltak feltüntetve egy papírlapon, csak egyetlen egy hiba csúszott a táblázatba, a rajzok és a nevek párosításai nem egyeztek. A versenyzők feladata volt, hogy a művészeti ágak eszközei alá a helyes név kerüljön. A három perc, amit ennek a megfigyelésére kaptak, bizony többen kevés volt.

Fantázia, ügyesség

Ezután egy 13+1-es totó kérdéseire kellett írásban megfelelni 10 perc alatt. Ez is természetesen a szovjet–magyar gazdasági együttműködésről, a magyarországi felszabadító harcokról, a polgárháborúban részt vevő magyar internacionalistákról, a Komszomolról, a Szovjetunió világpolitikai tevékenységéről szólt.

Amikor jóval 8 óra után a játékvezető bejelentette, hogy az utolsó forduló következik, a játékosok, helyesebben a versenyzők nagyot sóhajtottak. „Na vége a sok gyötrelmeknek.” Tévedtek, mert ez az utolsó forduló már nemcsak lexikális tudást igényelt, hanem fantáziára és közügyességre volt szükség. Egy olyan meghívó-tervezet kellett készíteniük, rövid 10 perc leforgása alatt, amely a forradalom évfordulójára az ünnep ség sorozatok kiemelkedő rendezvényeire invitálta a meghívottakat. Követelmény, hogy a meghívó-tervezet esztétikailag és mondanivalójában a nagy ünnephez méltóan reprezentatív legyen. Soknak sikerült, de voltak olyanok, akik tekintettel arra, hogy a közügyességet megtanulni nem lehet, kénytelenek voltak szerezniebb alkotással bizonyítani, hogy ha már eddig felküzdötték magukat, hát „ezen ne múljon”.

Az évfordulóhoz méltó nagy szabású vetélkedőnek a zsűri elnöke vetett véget, amikor is ünnepélyesen bejelentette, hogy a verseny győztesei és helyezettei kik lettek. Mindnyájuknak további sikert, az

utazóknak szerencsét utat és jó pihenést kívánt.

Nyertesek

Es most végezetül egy rövid eredményhirdetés: A Moszkva–Leningrád utazás végrehajtója KABLAR JÁNOS elvtárs, a III. sz. bányászati fiatalja lett, aki 136 ponttal magasan a mezőny fölé emelkedve végzett az első helyen. Második ANTAL JÁNOS I-es üzem bányászati fiatalja 105 ponttal, jutalma 100 forintos vásárlási utalvány. Harmadik GYÖREY LÁSZLÓ 79 ponttal, övé a 600 forintos vásárlási utalvány. Negyedik SOMOSKÓI ERVIN 90, ötödik KOZMA LÁSZLÓ 75, hatodik BÖHM MIKLÓS 65 ponttal.

Kiváló versenyzésük jutalma különböző nagyságú jutalomtárgy.

A csapatversenyt a Központ kiszistái nyerték. Második a II-es bányászati, harmadik a Szolgáltató, negyedik a Kutató-Mélyfúró és ötödik a meghívott Tanárképző Főiskola csapata lett.

Bodnár László

Harcban született szervezet

A lenini Komszomol példája

Ma, amikor az egész haladó világ a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50 éves jubileumának megünneplésére készül és összefoglalja a szovjet nép félvezszázados történelmének sikereit, tapasztalatait, elkerülhetetlen az emlékezés ünnepi pillanataiban írni a párt nevelte szovjet ifjúságról.

Nincs még egy olyan ifjúsági szervezet, mint a Komszomol, mely hasonló nehéz áldozatokkal és hatalmas sikerekkel járó utat tett meg. A Komszomol harcban született, a polgárháború viharában alakult. Első szava harcba hívott a Petrográd ellen törő imperialista német csapatok ellen. Mozgósítások a frontra, mozgósítások a távoli építkezésekre — ime ez szimbolikusan kifejezve a Komszomol története. S ekközben az általa nevelt, legendás hősök örök példaképül szolgálnak ma is, minden kor fiataljainak. Hányan mondhatják el büszkén, hogy Komszomolisták voltak? Hogy a Komszomol nyitotta ki a szemüket, és ebben az

ifjúsági szövetségben edződtek meg? Kilencven-millióan! Ennyi szovjet ember járta ki az iskolát, melynek neve: Komszomol.

Ezt az iskolát végezte Jurij Gagarin, Vlagyimir Komarov, Sosztakovics, Zója Kozmogyenszkaja, Nyikolaj Osztrovszkij, Mareszjev és a többi igaz ember.

A Komszomol születésénél a Kommunista Pártja, Lenin bábáskodott, Vlagyimir Iljics, egy szót ismételt háromszor, amikor a legfőbb utatvalót megfogalmazta a szovjet fiataloknak: „Tanulni”. És a szovjet fiatalok megtanultak dolgozni, harcolni, megszerezni a tudást, és igaz ügyet, a társadalmat szolgálni.

nyek, üdülők, a rádió és televízió. A legkisebb ház tetejéről sem hiányzik a TV-antenna. A közlekedés kifogástalan, az autó, trolibusz, villamos a legnagyobb csúcspolgalmat is zökkenőmentesen hidalja át. Utaztam a Metró, csodálatos élmény volt. Megbizhatósága és végtelen gyorsasága teszi lehetővé, hogy több millió forgalmat minden nap könnyűszerrel lebonyolítsa.

A belföldi távolsági és külföldi utazások nélkülözhetetlen eszköze a repülőgép, gyors, pontos és megbízható.

Ezek az élményeim, tapasztalataim második szovjetunióbeli, kievai utam alkalmával még jobban megerősödtek bennem. De különös hatást gyakorolt rám annak felismerése, hogy mindennek előterébe került az ember, minden más, a gépek és a tudomány, stb. csak kiszolgálói, létezésükön emelésének elősegítői, ott valóban legfőbb érték az ember.

Most, amikor a Szocialista Forradalom 50 éves évfordulóját ünnepeljük és látjuk annak csodálatos vívmányait, eredményeit, köszönetet mondunk a szovjet embereknek, a Szovjetunió Kommunista Pártjának, hogy mi, magyarok is oly bőséggel részesülhetünk az elért eredmények gyümölcséből, hogy velük együtt harcolhatunk a világéért.

Fuhr Ede

Komszomol-delegáció a Kísérleti Kutató Üzem KISZ-szervezeténél

Beszélgetés a delegáció vezetőjével

Október 20-án a Kísérleti Kutató Üzem KISZ alapszervezete klubdelután keretében fogadta a szovjet ifjúsági küldöttséget. A baráti találkozás alkalmával beszélgetést folytattunk MAMADTANYAN elvtársnóval, a Szovjet-Örmény Komszomol Bizottság osztályvezetőjével.

Hányan jöttek és milyen a delegáció összetétele?

— Ifjúsági küldöttségünk 31 tagú, közülük 30 fő örmény, egy elvtárs Moszkvában csatlakozott hozzánk. A résztvevők párttagok és komszomolisták, zömmel iparban dolgozó műszakia, mérnökök és technikusok, de megtalálható a mezőgazdaság képviselője is egy kolhozelnök személyében.

— Merre jártak már Magyarországon?

— A határon való átlépés után két napot töltöttünk Debrecenben, megismerkedtünk a várossal, s egy alkalommal felkerestük a hajdu-szoboszló gyógyfürdőt is és október közepén igen jól fűrdtünk. Debrecenből Budapestre utaztunk, ahol csak pár órát töltöttünk és indultunk Onokhoz Pécsre.

— Mi ragadta meg legjobban a figyelmét a pécsi városnézés közben?

— Meglepett, hogy történelmileg közös sorsunk van. Önök is, mi is sokáig voltunk a városok uralom alatt. Meglepő és jó érzés is volt viszontlátni a török korabeli dzsámí és minaretet. Az a meggyőződés, hogy ez a történelmi időszak emléke még közelebb hozott bennünket egymáshoz.

— Hogyan készült a Szovjet-Örmény Köztársaság az 50. évfordulóra?

— Ebben az évben minden az évforduló jegyében történik. Az SZKP felhívása alapján mindenki igyekszik tudásának legjavát nyújtani. Tovább szélesedett a dolgozók brigádmozgalmá a vállalt feladatok teljesítése érdekében. Rendkívül megnőtt a dolgozók politikai aktivitása és munkalendülete. Folyamatosan rendezik a különböző szovjet népek baráti találkozóit az egység jegyében. Ebben a munkában részt vesz a Szovjetunió minden 15 köztársasága.

A beszélgetés után további sikereket kívántunk örmény barátainknak, és kifejeztük azt a reményünket, hogy jól fogják érezni magukat Magyarországon.

Eckert Péter

Marosi Károly

Mit tapasztaltam a Szovjetunióban?

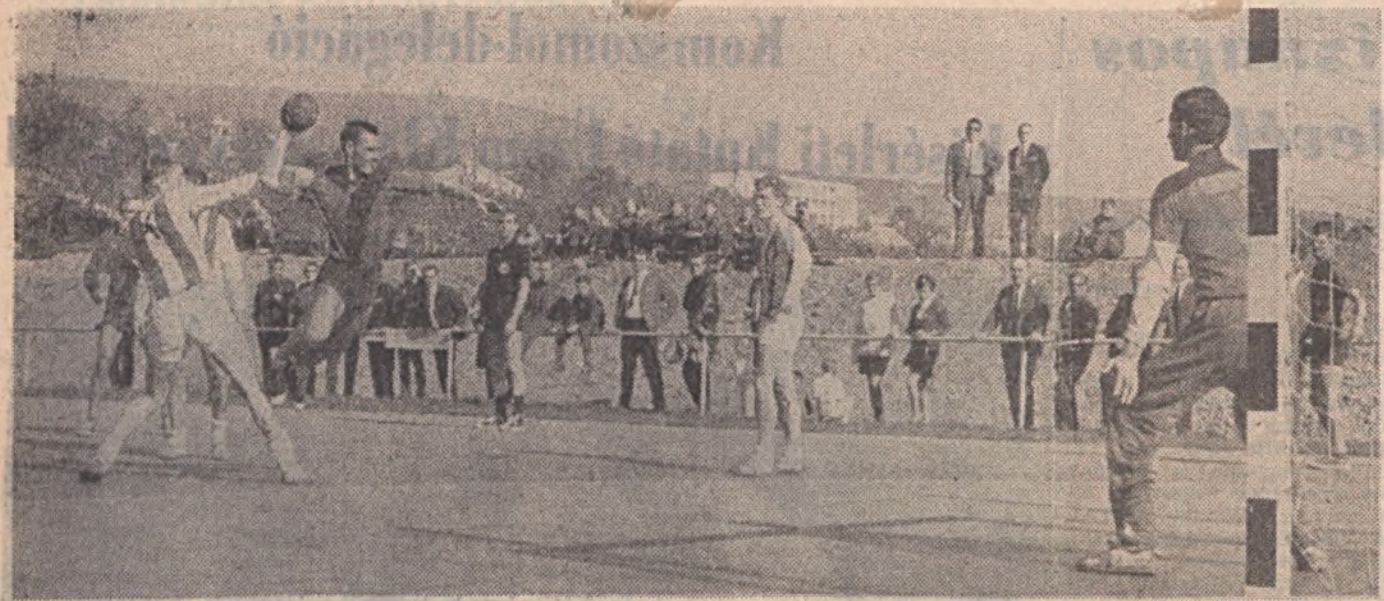
Két esetben voltam a Szovjetunióban. Először 1963-ban Moszkvában, majd ez év augusztusában Kiebben. Mindkét esetben örömmel, de bizonyos elfogódottsággal és várakozással tekintettem utam elé. Mit fogok látni, tapasztalni, hogyan élnék az emberek? Hogyan s mint változott meg társadalmi helyzetük, hogyan fejlődött ki a cári rabiga alatt nyögő ország a világ leg-erősebb szocialista országává?

Már a bevezető is jó benyomást tett rám. A TU-104-el rövid két óra alatt Moszkvában voltunk. A repülőtérről a városba vezető úton feltűnő volt a mozgalmas, pezsgő élet. Hatalmas házak, modern építkezések mellett széles sugárutakon, majd a Vörös téren, a Lenin mauzóleum mellett és a Moszkva folyón át jutottunk a Bukarest-szállóba.

Az élmények tömege és a csodás dolgok látása elgondolkodtatott, milyen nagy változás történt itt Moszkvában és magában az egész Szovjetunióban, visszaemlékezve az iskolai könyvekből tanultakra, leírásokra, elbeszélésekre, az első világháborúban részt vett veteránok személyes tapasztalataira. Valóban nagy változás történt, melyet egy harcos forradalom váltott ki és

eredményezte ezt a csodálatos átalakulást. Megszűnt a cárok és bojárók isteni hatalma. Az elnyomott és kiszármányolt dolgozó nép vette kezébe a hatalmat és irányítja sorsát. Kimondhatatlanul nagy lemaradást kellett behozniuk, hogy a Nyugat színvonalára felzárkózhassanak.

A föld azoké lett, akik azt megművelik. Megteremtették a nehézipart, gépipart, könnyűipart. Megteremtették és biztosították előfeltételeit az egyéb iparágaknak. Megkezdődött a föld ásványi kincseinek gazdaságos feltárása és kiaknázása, a vízi és egyéb energiaforrások felhasználása. A régi vályog- és faviskók helyébe világos, mindent ki-elégítő hatalmas, világos házak épültek, mellettük pedig óvodák, bölcsődék, iskolák, orvosai rendelők és kórházak. Tanulhat és tanul a szovjet ember. Egyetemek világírók. Láttam és megcsodáltam a szinte egy egész városrészt elfoglaló Lomonoszov egyetemét a Lenin hegyen. A szovjet ember kedves, barátságos és szereti az életet. Lehetősége van a sportolásra, szórakozásra, pihenésre. Ezt biztosítja számára a színházak, mozok, könyvtárak, kiállítások, múzeumok, sportlétesítmé-

A Pécsi Ércbányász SC kézilabda csapata 21:16 arányban nyert a Székesfehérvári Vasas ellen.

Vállalatunk sportköre látta vendégül a szovjet asztalitenisz válogatottat, s mértek össze erejüket, mely a szovjet sportolók győelmét hozta.

Ünnepi sportesemény volt

Kedves vendégeket fogadott a Pécsi Ércbányász Sport Klub asztalitenisz szakosztálya október végén. Szovjetunió válogatott asztalitenisz férfi és női csapatait látta vendégül a Műszaki Klubban. A férficsapatban két fiatal szovjet csillag mutatkozott be a pécsi közönségnek Szarhajan és Zdenko állt az asztalhoz. A Baranya válogatott az Ércbányász versenyzőkre épült és Arató, dr. Horváth, Balázs játszott fölünk, valamint a PEAC játékosai dr. Kóhalmi egészítette ki a Baranya csapatát. A mérkőzés a várakozásnál színvonalasabb volt és örösi küzdelmet hozott, mert versenyzőink sokkal nagyobb ellenállást tanúsítottak a vártaknál. Különösen Arató tűnt ki, aki Zdenkó ellen 2:1-re, majd Egltisz ellen is 2:1 arányban győzött. Erdemes megemlíteni, hogy a döntő játszmában 26:24 volt az arány. Dr. Horváth is megnyert egy mérkőzést a kettőből, Balázs és dr. Kóhalmi nem tudott nyerni, de becsületet helytálltak. A mérkőzés során nagyon sokszor csattant fel a taps egy-egy nagy labdamenet után. Különösen Arató mérkőzésén, ahol a szép labdamenetek egész sorát láthatta a közönség.

Végeredményben 8:3 arányban nyert a szovjet válogatott, mely igen szép eredmény Baranya szempontjából. Érdekesség az, hogy a Magyar Nemzetközi Bajnokságon már az első mérkőzésen összesorsolták Egltisszel Aratót. A szovjet női válogatott Pogaszova és Golubkova összetételű csapatának a magyar utánpótlás válogatott Papp Angéla és Izsó Éva volt az ellenfele. A magyar lányok nem tudták kijátszani igazi formájukat és ha nagy küzdelemben is, de 3:0 arányú vereséget szenvedtek a szovjet lányoktól.

A talákozó után V. Ivanov állami főedző elismeréssel szolt a találkozóról, amely valóban a barátság elmélyítését szolgálta a szovjet és a magyar sportolók között.

Bödő László

A Városi KISZ Bizottság rendezésében a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50 éves jubileuma alkalmával négy sportágban: asztalitenisz, sakk, labdarúgás és természetjárásban, vettek részt üzemünk csapatai. A rendezés hiányosságai — melyek elsősorban a munkahelyi problémákból adódtak — mellett a szervezés elért célját — mert a fiatalok körében komoly tömegmozgást váltott ki a barátság elmélyítésére, KISZ-jubiläum tiszteletére, valamint alapszervezetünk valamennyi sportágban megszereztek az első helyet, amiért dicséret illeti őket.

Befejeződött

a Labdarúgó Bányász Kupa

Mint ismeretes, hosszú huzavona és harc után lehetőség nyílt a 10. bajnokság megrendezésére. Ugy érezzük, hogy dolgozunk, akik résztvettek a mérkőzések megvalósítását, a nézőknek pedig jó lehetőségük volt arra, hogy ne csak a munkában erősítsék az üzemüket, hanem délutánként szurkolással, a sportban is segítsék elő üzemünk előkelőbb helyezését a bajnokságban. A bajnokságnak igen nagy pozitívuma volt, hogy a résztvevők megértették a sport-szerűség jelentőségét. A játék hevében is kevés volt a „beleme-

rés”, kevesebb résztvevő került a táppénzesek listájára, mint a korábbi években. A 36 mérkőzésből csupán 3 maradt el távollmaradás miatt. A bajnokságot az igen lendületes és fiatal játékerőt felvonultató III. sz. bányász-csapat nyerte gólaránnyal a többnyire csak rutinból játszó hat-szoros bajnok központi csapata előtt. A mezőny többi csapata közel azonos teljesítményt nyújtott és csak a IV-es bányász-csapatnak lett a mezőnyből. Az összes résztvevők száma 146 fő volt. Legtöbb játékos az I-es, II-es és IV-es üzem szerepeltette.

A bajnokság végeredménye:

1. III-as bányász-üzem	8	5	3	—	31:12	13
2. Központ	8	4	1	—	27:15	13
3. I-es bányász-üzem	8	4	1	3	18:13	9
4. Kutató-Mélyfúró Üzem	8	4	1	3	13:18	9
5. II-es bányász-üzem	8	3	2	3	16:20	8
6. Szolgáltató Üzem	8	3	1	4	13:21	7
7. Kiserl.-Kut. Üzem	8	2	2	4	18:26	6
8. Ércdúsító Üzem	8	2	1	5	15:24	5
9. IV-es bányász-üzem	8	1	—	7	13:13	2

A bajnok III-as üzem csapata-jának jutalma: egy garnitúra felszerelés.

A góllövői közül: Balázs Árpád (központ) 11 góllal bizonyult a legjobbnak. Jutalma: egy emléktárgy.

A sportszerűségi verseny: holtversenyben a II-es üzem és a Kutató-Mélyfúró Üzem csapatai nyerték. Jutalmuk: egy-egy futball-labda.

Marinov Dezső

Szovjet fiatalok látogatása

Szeptemberben közel 50 fős szovjet komszomol-küldöttség látogatta meg a vállalat ércdúsító üzemének KISZ-fiataljait. A baráti találkozó az „házigazda” szerepét az ércdúsító üzem vegyi üzemegységének KISZ alapszervezete töltötte be. A baráti vacsora után szovjet és magyar részről rövid pohárköszöntőre került sor, melyben Kucsel Mihail Fjodorovics, a kisinyovi komszomol területi titkára, egyben a csoport vezetője nagy szeretettel beszélt üzemünk fiataljairól külön kiemelve azt a tényt, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jubileumát KISZ-fiataljaink ugyanolyan lelkesedéssel köszöntik, mintha saját ünnepük lenne. A vendégek baráti szavaira Simon József vegyi üzem KISZ-alapszervezet titkára válaszolt, aki többek között ki-jelentette, hogy az 50. évfordulót valóban saját ügyünknek is tekintjük, mert kommunisták vagyunk.

Ezután kedves ajándékokkal lepték meg egymást a vendégek és vendégüljárók.

A baráti találkozó a késő esti órákban ért véget.

— nár. —

Büszkén ünnepeljük a nagy évfordulót

1917. októberében született meg a világ egyhatod részén az első proletárdiktatúra, amikor az orosz proletariátus megdöntötte a cárizmus és a burzsoá kormány hatalmát.

De e nagy fegyvertény után is nehéz út vezetett a teljes győzelemhez. Hisz a párton belül is voltak még ellenséges nézetek, a hatalmuktól megfosztott osztályok is tanúsítottak ellenállást, és ott voltak az intervenció államok is, amelyek fegyveres erővel siettek a forradalom vívmányainak eltérésére.

1920—21-ben kezdhettek hozzá a bolsevikok a párt programjának megvalósításához. Végrehajtották a földosztást, a gépek államosítását, kifejeztették a nehézipart, megalakultak a kolhozok és állami gazdaságok. Ebben az időben indult rohamos fejlődésnek a fiatal proletár állam.

Ezt a fejlődést akadályozta meg a második világháború, amikor a hitleri fasiszmus hűségősen, hadüzenet nélkül megtámadta a Szovjetuniót. Figyelembe kell venni, hogy első és második világháború között mindössze 16—18 év állt rendelkezésre ahhoz, hogy a forradalom vívmányait valóra váltsák. Az elért eredményeket pedig a második háború a földig lerombolta.

Tehát 1945-ben, a háború befejezésével kezdődhetett a fejlődés második szakasza, amelynek fő feladata kellett hogy legyen az ország felépítése a romokból.

MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZ
A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Tóth Béla
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: Pécs, III. 39-es Dandár u. 19. Telefon: 18—27. Vállalati: 7—133
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó V. Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15—32, 15—33.
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiakkal

Előfizetési díj egy évre 9.60 Ft.
MEGJELENIK MINDEN HO UTOLSÓ CSÜTÖRTÖKJÉN
PECSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. F. v.: Mellek Dezső

Ez a szakasz viszont rohamosan fejlődik. A második világháború következtében a szocializmus útjára lépő országokkal szoros szövetségben, a kölcsönös gazdasági segítségnyújtás alapján hatalmas eredményeket ér el a Szovjetunió.

A Szovjetunió rendelkezik a világ legjobban felszerelt hadseregével is, de ez ellentétben sok más állam hadseregével nem más országok leigázását, hanem a békés, építőmunka további megvédését tekinti fő feladatának.

Az űrkutatási programban a Szovjetunió az élen van. Ott bocsátották fel az első szputnyikot, az első űrhajóst és elsőként a Szovjetunió címére ért a Holdra is. Napjainkban pedig a Vénuszra szállt le a szovjet űrlaboratórium, ismét első ízben a történelemben.

Összegezve az elért eredményeket, büszkén ünnepelhetjük a Szovjetunió oldalán a Nagy Forradalom 50. évfordulóját azzal a biztos tudattal, hogy az lesz az első ország, amely a nagy cél, a kommunizmus felépítését is elsőként ünnepelheti majd, nem is olyan hosszú idő múlva.

Venczler Fridolin

Megható ünnepség

Október 28-án a Ságvári Művelődési Ház nagytermében pontosan 6 órakor megkezdődött az a rövid megemlékezés, amelyet a jövő évben 50 éves jubileumát ülo lenini Komszomol tiszteletére rendezett a MÉV KISZ-bizottsága. Koblar János elvtárs üdvözlő szavai után, melyben külön kiemelte az üdvözlő Gács László elvtársat, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottság tagját, Schönhercz Zoltán elvtárs harcostársát és üdvögy Gyenis Lászlóné elvtársnőt, az 1956-os ellenforradalom idején hősi halált halt katonatiszt édesanyját és testvérét. Az ünnepséget díszelnökségében helyet foglaltak megyei, városi KISZ-bizottság tagjai, valamint a Mecseki Ércbányászati Vállalat párt-, szakszervezet és KISZ-bizottságának vezetői és munkatársai. Az elsőként tárgya volt továbbá Selymes Ferenc elvtárs, az MSZBT megyei elnöke, a Tanárképző Főiskola tanára, valamint párt- és KISZ-bizottságának tagjai. Az üdvözlő szavak után szavalt-következett, majd Eckert Péter, a KISZ-bizottságunk titkára

méltatta a lenini Komszomol 50 esztendő múltját. Ezek után felcsendült az Internacionálé és egyenruhás ifjúgardisták bebozták azt a két vörös selyemzást, amelyet a Tanárképző Főiskola adományozott vállalatunk KISZ-bizottságának, amely ezen a napon veszi fel a 25 évvel ezelőtti mártírhálált halt Schönhercz Zoltán elvtársnak a nevét és a Mecseki Ércbányászati Vállalat adományoz a Tanárképző Főiskola KISZ-bizottságának, amely szintén ezen a napon választ névadót Gyenis László ifjú mártír személyében.

A két névadó mártír életének méltatása után megtörtént a zászlók átadása, illetve átvétele. Majd a munkás gyászinduló hangjainál a zászlókra felkerültek a legyelet és megemlékezés szalagjai. A MÉV KISZ-bizottságának zászlójára elsőként Gács László elvtárs, a mártír harcostársa kötéte fel a kegyelet szalagját. Övögy Gyenis Lászlóné elvtársnő arcán látható mély meghatódottsággal helyezte el fia emlékét őrző kegyelet szalagját a Tanárképző Főiskola zászlójára.

Emlékezés

Az első emlékem a szovjethatalom megalakulásáról a gyermekkor kedves emlékei közé tartozik. Felejthetetlen emlék a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának ideje, amely nekünk gyermekeknek is oly sokat adott rövid ideje alatt. Új élmény volt számunkra (az addig és utána is csak belépővel látogatható) margitszigeti kirándulás, az ott kapott uzsonnák. Ekkor tanultuk meg az iskolákban és énekeltük szabadon az Internacionálét. A Tanácsköztársaság leverése után már csak titokban énekelhettük egészen a felszabadulásig.

Mint gyermek, sokat hallottam a fehérterror borzalmairól és csodálkozva kérdeztük, hogy miért bántják azokat, akik nekünk annyi szépet és jót akartak. Nem értettük és nem is érthettük meg akkor még ezt, hiszen egy gyermek — bármilyen közösségben is nevelkedik — nem értheti meg a rettenetes borzalmakat. A fordulat 1935-ben következett be, mivel akkor léptem be a pártba, bár még az sem volt egészen tudatos bennem, hogy mit jelent a párt tagjának lenni. Ezután láttam tisztábban a kommuniztác erőfeszítéseit a szocialista hatalom megteremtéséért és ezután értettem meg, mit jelent nekünk, dolgozóknak az Internacionálé.

Igaz, otthon is és a szüleim baráti körében sokat hallottam a Szovjetunió és a szovjethatalom eredményeiről. Megismertük és minden erőfeszítésünk arra irányult, hogy nálunk Magyarországon is megvalósuljon az új társadalom. Elvtársaink megismertették elméletben a változást, ami a Szovjetunióban vége ment, de amit a valóságában csak a felszabadulás után ismerhettük meg. Felszabadulás előtti munkánk sok-sok apró feladat elvégzése volt, amely szerves része volt a mozgalmi munkának. Mi, fiatalok abban az időben fiatalos lendületből bizony sokszor lebecsültük az aprónak látszó munkát, mondván, hogy ez semmiség, ilyen volt pl. plakátragasztás, röpiratok szétvárdása, a Vörös Segély részére gyűjtés, de a saját bőrünkön tapasztalhattuk, hogy az idősebb, tapasztaltabb elvtársainknak mennyire igazuk volt, amikor óvatosságra intettek. Megmagyarázták, hogy nemcsak mi magunk vagyunk veszélyben, hanem az elvtársak élete és mozgalmunk is könnyen veszélybe kerülhet könnyelműségünk következtében. Ma már hálás szívvel gondolok azokra az elvtársakra, akik akkor óva intettek a meggondolatlanodástól, akik oly nehezen várták a szabadságot, de nem érthették meg a felszabadulást. Teljes mélységében csak a felszabadulás után tudtam felmérni az elvtársak áldozatos munkáját, mert akkor már láttam, hogy azért a munkáért, amit mi nem is tartottunk fontosnak, vagy nagyon könnyű feladatnak tekintettünk, sokan az életükkel fizettek.

Talán még egy epizód a munkáról: az év végén mindig tartottunk úgynevezett Mikulás-napot, amikor a gyermekeket megvendégeltük. Ez sok gondot és fáradtsággal járt, mert a jószívű emberek és az elvtársak adományaiból magunk készítettük el az uzsonnára valót. Kakaó és kalács. Milyen örömet látni a kiehézt, csillogó szemű gyermekek falatozását, mennyire örültek a csekélyke enniválóknak, és leirhatatlan örömet szereztünk a néhány szem szaloncukorral is, amit adni tudtunk. Könnyes szemmel figyeltük az éhes kisgyermekek evését és arra gondoltunk, miért kell ennek így lenni?

Az emlékek sokaságából kiemelve fájdalmas és kedves epizódokkal szeretném érzékelteni, hogy mit jelent nekünk a Szovjetunió megalakulása.

Veres Erzsébet

Amin változtatni kellene

Igen helytelen lenne, ha az anyagellátásban felvetődő problémákat csak a limitgazdálkodás alá vont anyagfelhasználás keretén belül vizsgálnánk, bár a bányászban használt százele anyagból hetvenöt közvetlen a csapadék gazdaságos termelését, az önköltséget érintik. Nem ez ellen apellálunk, hiszen a limit-lista bővítése olyan jelentős összegű megtakarítást hozott, ami rendszer nélkül nem jött volna létre. Maguk a dolgozók lettek elsősorban érintve a zsebekben keresztül, mert akik gazdaságosan, körültekintően használják fel a szükséges anyagfelhasználást, vigyáznak azok állagára, tovább tart a használatosságuk. Lényegesen kevesebb pénz költenek el termelésükhöz viszonyítva a fajlagos önköltséget illetően, több jut a visszafizetésekre, vastagabbak a borítékok. A gyakorlat azt mutatja, hogy rövidesen még bővítésre szorul a limitlista, ami lényegesen változtatna a szakmáink terveken, a fajlagos önköltségen.

A kapitalista államok bányászai egy bizonyos átalányt kapnak, abból kell megvásárolniuk a bányászathoz szükséges összes anyagokat, készszerszámokat. A pénzükön annál a kereskedőnél

veszik meg ezeket, ahol minőség-re a legjobbakat, árban a legolcsóbbakat kapják. És mi a helyzet nálunk? Az utóbbi időben olyan rossz minőségű anyagokat kapunk, amelyeknek tartós használata még a legváltabb kezelés-nél sem lehetséges. Miért lehet az, hogy egy vágógépsza, amely kétszáz forintba kerül a csapattal, egy-két napi használat után használhatatlanná válik?

Ha nem egy nap múlva... Aztán az a töltőpálc, mi van azon kilenc forint negyven filléres érték? Hogyan jött ki ez a kalkuláció? A nyolcfeliratos víztűről nem is beszéltek...

Egyáltalán, az egész limit-clikk-lista sürgős revízióra vár. Nem felfelé, lefelé kell kerekíteni az árakat.

Nem tudom, hogy általános jelenség-e, de nálunk sajnos egy héten egyszer kerül sor a kibozott fűrészáruk feljavítására. Így is az idő rövidsége miatt nagy kápródva, vagy egyáltalán nincs betartva a helyes technológiai feladatok, ami végso soron a száraz gyors tönkremenését vonja maga után. És milyen magasak a javítási költségek? Mindenesetre én vállalnám a fűrészáruk javítását az évi javítási átlag-költségek, feléért.

Csényi József

HÍREK

Értesítjük a szerkesztő bizottság tagjait, hogy legközelebbi ülésünket november 9-én, csütörtökön a szokott helyen és időben tartjuk.

*

A jubileumi hónap központi versenyfelhívásai előtt a műszerkarbantartók állományában dolgozó „Zippernovszky” szocialista brigád az üzem valamennyi szocialista brigádját versenyre hívta ki. Az önálló kezdeményezés élénk visszhangra talált az üzem többi szocialista brigádja körében.